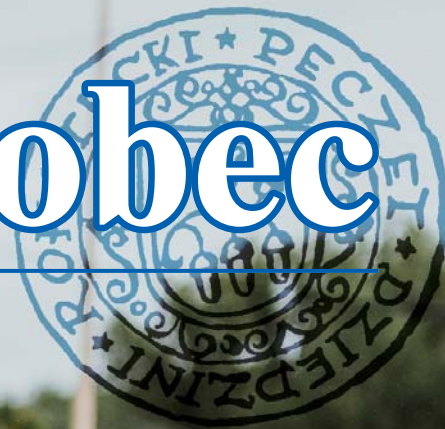

Rohatecká obec

26. ročník - číslo 5/2022

Téma: Rohatecké hospody a jejich příběhy

Rohatecké hospody

Obsah

ROHATECKÉ HOSPODY A PŘÍBĚHY	3
• Hospody v Kolonii a Soboňkách	5
• Najstarší hospody v Rohatci	7
• O zájezdním hostinci na Přívoze	8
OBEČNÍ ZPRÁVY	5
• Volby do zastupitelstva 2022	4
• Bylo mi ctí být vaší senátorkou	4
• Kalendárium	5
• Obecní kalendář 2023 bude	5
• Matrika	5
HISTORIE	5
• Historické miniokénko	5
ŠKOLSTVÍ	9
• Výsledky sběru papíru za školní rok 2021/22	9
• Beseda v obecní knihovně	9
• Už jsem „oficiálně čtenářem“	10
• Nahlédnutí do umělecké branže	10
• Keramické dílny	11
• V září se zvířátka	11
• Příměstský tábor turnus I – Tajemství komnat a klíčů	12
• Příměstský tábor turnus II – Kreativně výtvarný a tenisový	13
• Příměstský tábor turnus III – Zázraky přírody	14
• Ukázka společenských tanců	15
• Vzhůru na palubu!	15
KULTURA	16
• Za Rohatcem, za dědinu	16
• Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora	17
• Hody 2022	18
MUZEÁ A GALERIE SVĚTA	20
• Rijks museum Amsterdam	20
KUKÁTKEM DO KNIHOVNY	21
• Pasování čtenářů	21
• Trénink paměti	21
• Nové knihy	21
FARNÍ OKÉNKO	22
• Životní jubileum našeho otce Roberta Kalbarczyka s. p.	22
SPOLKY	23
• Podzim v SZPO	23
• Nejhezčí okno, balkon a předzahrádka roku 2022	24
• Poděkování velitele	24
• Kynologové mají golfový trávník a nový traktor	25
• U seniorů	25
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	26
• Radovat se i z maličkostí	26
• Kolibříci z Utahu	27
• Rozhovor s panem Vladimírem Elšíkem	27
• Za kulturou, za zážitky	28
• Dračí loď v Hodoníně	29
• Drakobití z pohledu učitele	30
SPORT	30
• Mladí rohatečtí sportovci II. část	30
• Závod Babett	31
• Druhá polovina sezony	32
POZVÁNKY	32

Rohatecké hospody a příběhy

Rohatecké hody zůstávají už jen na fotografiích a mlhavá podzimní rána poodhalují zabarvenou okolní přírodu. Ochladilo se a my se už tolik nesetkáváme venku pod širým nebem, ale máme tendenci zůstat pod střechou. Tím místem mohou být hospody. Jsme s nimi spjati v průběhu celého života. Slavili jsme tam narozeniny, svátky nebo jsme se tam scházeli při úmrtí našich bližních.

Přiznám se, že hospody jsem navštěvoval častěji než nyní před třiceti lety jako student. Do paměti se mně vryly žižkovské hospody z osmdesátých let plné živočišné atmosféry a kouře, který se dal krájet. Nedávno jsme s přáteli večereli v jedné rakouské hospodě s tuctovým pivem, ale s oděrem dávného kouře zažraného v omítce, a výborným rizotem s liškami. Jako malý kluk jsem v hospodách po boku táty viděl staré pány s ponorným ohřívákem v pívě, ze kterého se kouřilo, a já si představoval teplé pivo vedle limonády a měl jsem jasno. To jsem tenkrát ještě nevěděl, že Poláci dělají „grcané pivo“. Určitě jsem se v hospodách seznámil se spoustou inspirativních lidí. Jednou jsem dostal klíče od barokní hospody, nad kterou jsem byl ubytovaný, s tím, že ji mám zamknout, až si půjdu lehnout. Na začátku devadesátých let v nejmenované vesnici na Kyjovsku letěl v hospodě vedle mě krýgl s pivem, pak židle a pak chlapík v montérkách. Bylo to jako z filmu a dnes se tomu směju. V Praze U Pinkasů se nezapomenu podívat do výklenku na oranžový psací stroj značky Consul, na kterém tam psal Václav Havel prohlášení Občanského fóra.

Šenky a hostince bývaly v dědině plné zpěvu i hostů nejen v době hodů. V hospodách se hrávalo divadlo, kuželky, kulečník, dělala se politika. V té občanskoprávní rovině se řešila i většina sporů pěkně postaru tělesným dotekem lidských rukou... Pilo se občas na sekeru (nikdy jsem se nedozvěděl proč ne třeba na lopatu) a chodilo se tam popovídat

s přáteli a sousedy. Gastronomie, za kterou se nyní cestuje, se v takové podobě samozřejmě tehdy nepěstovala.

Dvě nejznámější rohatecké restaurace v třicátých letech minulého století se od sebe odlišovaly jak skladbou hostů, tak i zlatavým mokem na čepu. Hostinec „Pod Lipou“ známý jako U Šrůtků, lákal na výbornou kuchyni, střížné smíšené zboží a vyleželé břelavské pivo. Restaurace u továrny pana Eduarda Miklase zvala své hosty do stinné zahrady na Jarošovský ležák. Obě měly v nabídce „přírodní vína“. Jestli nabízely Klečkovu sodovku z Hodonína nebo nějaký dobrý likér od bratrů Lechnerů nevím. Jiříčkova hospoda se začala stavět v roce 1938 a za jedenáct měsíců se už čepovalo pivo na zeleném výčepním pultu. Chlapci nad kulečníkem hlídali vycpaný velký orel a ze všeho zbyly už jen vzpomínky pamětníků.

Zájezdni hostince měly své příběhy. Ten na Soboňkách, kde je hájovna, patřil k formanským hostincům a je spojen s příběhem dopadení místního lapky a nepolapitelného loupežníka Žilky. Přepadával v noci osamělé vozy a loupil. Když se kupci začali cestě vyhýbat, tak vrchnost ze Bzence a Strážnice nedostávala zaplacenou na poplatcích. Nechala ukrýt do vozu několik vojáků pod plachtu a tak použili fintu a flintu. Žilku stříleli, ale nenašli. Až ráno pod dubem na ně kapala krev a zbojník mrtev ležel ve skryši nahoře ve větvích. Žilkův dub stojí stále, ale hostinec už ne. Teď se někdy přepadává už i za bílého dne a není z toho nikdo na větví.

Místo a prostor kde se setkáváme, si volíme sami. Stejně tak i své přátele. Můžeme poslouchat a dělit se mezi sebou o věci příjemné a bohubilé. Nepříjemné a negativní rozhovory jsou jako nekvalitní alkohol. Bolí z nich hlava. Přeji vám krásný podzim a dobrou společnost.

Stanislav Zela

Volby do zastupitelstva 2022

Po čtyřech letech v naší obci opět proběhly komunální volby, kdy si Rohatčané volili svých 21 zastupitelů na další volební období 2022 - 2026. Volební účast byla v rámci obce pro tento typ voleb standartní – 46,69 %. Voliči rozhodli o tom, že opět budou v obecním zastupitelstvu zastoupeny všechny části naší obce. Budeme mít zastupitele jak z dolního konce, horního konce, Kopce, Kolonie i Soboněk. Věřím, že to přispěje k tomu, aby všichni táhli za jeden provaz a pracovali na rozvoji Rohatce. Ustavující zasedání zastupitelstva, kde budou předána i letošní ocenění Ceny obce, se uskuteční 20. října v 17.00 hodin v místním kulturním domě. Zde jsou výsledky jednotlivých kandidujících stran:

Rozvoj obce Rohatec – 16 899 hlasů

Hasiči lidem – 3 284 hlasů

Nezávislí – 2 751 hlasů

ČSSD – 1 997 hlasů

Zdeňka Koubková	823	Rozvoj obce Rohatec
Ing. Martin Galečka	822	Rozvoj obce Rohatec
Jiří Hostýnek	821	Rozvoj obce Rohatec
Ing. Tomáš Vlach	819	Rozvoj obce Rohatec
Petr Elšík	804	Rozvoj obce Rohatec
Lukáš Hřebačka	804	Rozvoj obce Rohatec
Zbyněk Příkaský	796	Rozvoj obce Rohatec
Bc. Nicole Smejkalová	778	Rozvoj obce Rohatec
Oldřich Domanský	769	Rozvoj obce Rohatec
Radek Matěj	332	Nezávislí
Ing. Tomáš Letocha	288	Hasiči lidem
Luděk Durďák	229	Hasiči lidem
Mgr. Miroslav Králík	219	Nezávislí
Martin Skřivánek	213	Hasiči lidem
Ing. Zdeněk Škromach	195	ČSSD

Zvolení zastupitelé obce Rohatec pro období 2022 - 2026

Jméno zastupitele, počet získaných hlasů, strana

Ing. Jarmil Adamec, Ph.D.	1 014	Rozvoj obce Rohatec
Anna Homolová	907	Rozvoj obce Rohatec
Dušan Hlaváč	891	Rozvoj obce Rohatec
Vlasta Sedláková	862	Rozvoj obce Rohatec
Ing. Lukáš Slezák	829	Rozvoj obce Rohatec
Mgr. Blanka Cmolová	824	Rozvoj obce Rohatec

Současně s komunálními volbami proběhly také volby do senátu za náš volební obvod. Ve druhém kole se stala naší novou senátorkou starostka obce Dolní Bojanovice paní Ing. Eva Rajchmanová, která nás tak bude v Praze zastupovat po Ing. Anně Hubáčkové z Ratíškovic, které jako obec Rohatec děkujeme za mnohaletou přízeň. Věříme, že i s novou paní senátorkou budeme budovat dobré vztahy a snažit se zlepšovat podmínky pro život nejen na Hodonínsku.

Kandidát	Volební strana	Politická příslušnost	Počty hlasů		% hlasů	
příjmení, jméno, tituly			1. kolo	2. kolo	1. kolo	2. kolo
Rajchmanová Eva Ing.	KDU + ODS + TOP09	KDU-ČSL	367	265	32,94	50,28
Brančíková Ladislava PhDr.	ANO	ANO	353	262	31,68	49,71

Bylo mi ctí být vaší senátorkou

Senátní kampaň jsem vedla s mottem: „Nenechám vás na suchu!“ a snažila jsem se pro to udělat maximum. Nejvíce času jsem věnovala stěžejní kauze našeho regionu „Ochrana pitné vody prameniště Bzenec-komplex vs. těžba šterkopísku v Moravském Písku.“ Uspořádali jsme „Protestní pochod za vodu pro lidi!“, s obcemi jsme vedli nespočet jednání, podali jsme petici a v Senátu jsme dokonce uspořádali veřejné slyšení. Společně s VaK Hodonín jsme se snažili najít způsob, jak u soudu bránit naši pitnou vodu. Tato kauza se s naším územím vleče již roky. Přesto pevně věřím, že se nám nakonec podaří naši pitnou vodu zachránit.

Obcím jsem aktivně pomáhala s koordinací jednání ve věci přípravy a realizace výstavby dálnice D55, a to zejména v úseku Moravský Písek – Bzenec – Rohatec – Břeclav. Plánovaná stavba této části dálnice je pro naše území zcela zásadním krokem do budoucna. Měla jsem radost, když se podařilo zrealizovat projekt „Lávka pro pěší a cyklisty u ZOO Hodonín“ a zároveň se dala do běhu příprava kruhové

ho objezdu na křižovatce na Pánově. Dále jsem obcím pomáhala s různými projekty v oblasti životního prostředí, protierozními opatřeními, využitím důlních vod a přípravou výstavby nových ČOV.

Po loňském ničivém tornádu jsem se mimo jiné zaměřila na pomoc rodinám s dětmi z postižených obcí. Ve spolupráci s Mikroregionem Hodonínsko, Regionem Podluží a Nadací Karel Komárek Family Foundation jsme zřídili příměstský tábor Tornádo. S pomocí dobrovolníků jsme vytvořili bohatý program a díky tomu bylo o děti postaráno během celých letních prázdnin.

S Kyjovským Slováckem v pohybu jsem spolupracovala na projektu Stromy s pamětí, kde jsme nejen sázeli stromy, ale zároveň se u dětí zaměřili na osvětu. Vždy jsem podporovala děti a mládež nejen formou příměstských táborů, ale především akcemi jako je Den Země, junáckými, veslařskými aktivitami či snažila jsem se nalákat mládež na akce jako Uklidíme Česko.

Během svého šestiletého senátního

období jsem se jako členka, následně místopředsdkyně Ústavně-právního výboru, věnovala mnoha zákonům. Po legislativní stránce jsem se aktivně zabývala zákonem o obcích, vodním zákonem, zákonem o zpracování osobních údajů, volebním zákonem, novelou zákona o insolvencích a komplexním pozměňovacím návrhům k novele stavebního zákona. V novele trestního řádu se mi podařilo prosadit vyšší ochranu pro oběti znásilnění a domácího násilí při trestních řízeních. Úzce jsem spolupracovala na Milostivém létu a snažila jsem se následně pomoci Člověka v tísni, aby se informace dostaly do širokého povědomí a jejich dluhová poradci pomohli v našem regionu co nejvíce občanům.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří se mnou spolupracovali a pomáhali mně náš region posunout dál. Bylo mi velkou ctí být šest let vaší senátorkou.

*S přáním všeho dobrého
a hlavně pevného zdraví
Ing. Bc. Anna Hubáčková
senátorka za volební obvod č. 79*

Obecní zprávy

Kalendárium

- 27. 10. Zápisky z cest – divadlo MALÉ-Hry – kulturní dům
- 6. 11. Vítání občánků – obecní úřad
- 19. 11. Kateřinská zábava – kulturní dům
- 26. 11. Blíží se Vánoce – kulturní dům
- 10. 12. Míša Růžičková – Vánoční Show pro děti – kulturní dům
- 11. 12. Vánoční koncert v kostele sv. Bartoloměje

Matrika

Narození: 1

Sňatky v matričním obvodu Rohatec:

Rohatec:

Dušan Hromek & Sabina Jüstelová
Lukáš Hřebačka & Iveta Vrbová
Tomáš Miklík & Kateřina Krchnivá
Roman Zicho & Kateřina Třísková

Sudoměřice:

Dominik Janoušek & Kateřina Šebestová
David Filip & Nikol Ringerová

Diamantová svatba:

František & Jarmila Koneční

Úmrtí:

Jarmila Solíková, 94 let
Jarmila Antošová, 68 let
Stanislava Rybecká, 91 let
Ing. Jindřich Vičar, 75 let
Radek Škromach, 56 let
Ing. Miroslav Hrnčířík, 62 let

Obecní kalendář 2023 bude

Vážení spoluobčané, obec Rohatec pro vás opět připravuje stolní kalendář pro rok 2023. Budou v něm uvedeny všechny důležité informace včetně termínů svozu odpadu, přehledu kulturních akcí v obci aj. Kalendář bude k dispozici pravděpodobně koncem měsíce listopadu.

Anna Homolová, místostarostka

Historie

Historické miniokénko

Před 102 lety, přesně 13. prosince 1920, prodělal Rohatec chvilkový převrat.

„Místní komunisté obsadili obecní úřad, nádraží, poštovní úřad a četnickou stanici. Zabavili obecní zásoby mouky, pokusili se zabavit zásoby ve dvoře. Selhal pokus odzbrojit tělocvičnou

jednotu Sokol, která držela 20 cvičných pušek. Když však došla zpráva z Hodonína, že komunistický puč selhal, rohatecká dělnická rada se v tichosti rozešla. Důsledky byly tresty až dvouletého žaláře.“

Zdroj: Slovácká osada Rohatec 1930

Hospody v Kolonii a Soboňkách

Hospody odedávna vznikaly v místech s větším pohybem lidí, ve větších osídleních, nebo u důležitých cestovních křižovatek. Jejich účel nebyl jen konzumní, ale i společenský. Lidé se zde sdružovali, sdělovali své zkušenosti, vyprávěli zážitky, vznikaly zde místní povídky nebo pověsti, ale i nepří-

stojnosti zejména po nadměrné konzumaci alkoholu. Tak tomu bylo i v dnešní Kolonii v místě, kde v 16. století vybudovalo strážnické panství vodní mlýn a hospodářský dvůr. Zvyklosti tu byly trochu jiné proti zvyklostem dědiny, ovlivněné strážnickým panstvím a později budovateli cukrovaru.

Lidé tomu říkali panské manýry. Mlýn sestával ze dvou poschodových budov se skladem obilí i namleté mouky. Mlelo se zde z širokého okolí. S obilím sem dojížděly povozy až z tehdejších Uher. Sousední hospodářství panského dvora bylo na tehdejší dobu rozsáhlé, byly zde i byty pro zaměstnance.

Mezi mlýnskými budovami protékala řeka Morava, dříve nazývaná Tečelec. Místem také procházela důležitá dopravní cesta od Strážnice přes dřevěný most a pokračovala dále přes Rohatec k Hodonínu. Vozkové s povozy projíždějící nebo dopravující obilí a mouku k mlýnu často museli v blízkosti i přenocovat. To vše vyžadovalo stravování i odpočinek. Tak vznikla v daném místě hospoda. Stávala na pravém břehu řeky těsně vedle mostu a pravděpodobně byla dle velikosti budov panského dvora a mlýna rozsáhlejší. V sousedství se nacházelo i mýto. Naproti přes cestu u panského dvora stávala patrová budova s pekárnou v přízemí, vedle pak několik hospodářských budov. Hospoda byla obrácená vstupem k řece a mostu, spojena se dvěma přízemními bytovými domky. Hospodu využívali nejen osadníci panského dvora, ale i všichni, kteří cestovali na povozech od Strážnice k Hodonínu. Za panským dvorem se cesta rozdělila také přes Soboňky k Vracovu a Bzenci. Místo panského dvora a mlýna je na historických mapách označeno německým názvem Rohatetzky mlegn (Rohatecký mlýn). Dnešní název Kolonie vznikl mnohem později, ve druhé polovině 19. století dle kolonie domků v cukrovaru. Všechno se změnilo v roce 1863 kdy vídeňští židé a bankéři Karel a Rudolf Auspitzovi začínají stavět v Rohatci cukrovar. Místo zvolili pro výhodné podmínky, laciný pozemek - Panská šířavina a vhodné místo u řeky Moravy. K provozu nového cukrovaru potřebovali odborníky, které přiváželi z Vídně. Posloužila k tomu i nová železnice nazvaná Severní dráha císaře Ferdinanda (Břeclav – Přerov). Vedla přes Rohatec, což bylo pro cukrovarnické podnikání výhodné, proto byla v roce 1865 zřízena blíže k cukrovaru železniční stanice. Sem přijížděli vídeňští cukrovarníci a postupně osídlovali okolí. Cestování od Strážnice začalo být obtížné, dřevěný most u mlýna byl několikrát poškozen průběhem války prusko-rakouské v roce 1866. Auspitz nechal přeložit cestu a mýto k severnímu oblouku toku řeky a zbudovat nový most.

Cesta od mlýna i hospoda ztráceli význam a postupně zanikaly. Budovy přežily do roku 1950, od kdy byly postupně asanovány. V současnosti je na jejich místě část čistírny odpadních vod, zahrádky a rodinné domky.

Vedle cukrovaru u nové cesty nechal Auspitz po zprovoznění cukrovaru vystavět zájezdní hospodu. Byla to jednopatrová a na tehdejší dobu moderní prostorná budova, v přízemí s restauračními prostorami v levém i pravém křídle. Měla samostatnou kuchyni s přípravnou jídel. V prvním patře byly i hostinské pokoje a v levém křídle velký sál, kde cukrovarníci trávili volné chvíle hrami i tancem. Pravděpodobně zde bylo i kasino. Hospoda byla velmi rušná, protože stávala při živé nové cestě. Cukrovarníci celému zařízení říkali kasino. Od původní brány cukrovaru v lipové aleji sem vedla samostatná spojovací cesta navazující na cestu hlavní. Po první světové válce v roce 1919, kdy skončil provoz cukrovaru, přešla celá budova do soukromých rukou. Doplněn byl kulečník a rozšířily se karetní hry, zejména taroky. Provoz hospody byl stále velmi živý. Kolem vedla již zpevněná komunikace směrem ke Strážnici. Zvláště v letních měsících, kdy sváželi od luk za řekou Moravou sedláci z Ratíškovice. V tuto dobu stávalo v prostoru kolem hospody několik vozů s fůrami a vozkové zaháněli žížen uvnitř, ale také napájeli tažné koně nebo krávy. Ve večerních hodinách pak táhl dlouhý průvod povozů k Ratíškovicím. Dlouholetým a obratným hostinským zde byl Eduard Miklas. Koncem druhé světové války v roce 1945 budova do základů vyhoře-

la. Požár trval několik dnů. Je to místo, kde je v současnosti autobusová zastávka. O obnovu hospody na jiném místě se snažila po roce 1945 paní Talachová. Využila volné prostory, kde bývaly stáje a přístřešky povozů pro dopravu úředníků a majitelů cukrovaru.

Prostory přestavěla na hostinec s kuchyní. Byl zde i menší betonový taneční parket. Vše ale nemělo dlouhé trvání. Po znárodnění v roce 1948 převzalo zařízení spotřební družstvo Jednota. Manželům Talachovým zůstaly prostory bývalé kuchyně a tanečního parketu, které dále využívali jako hospodářské. K výčepní místnosti Jednota přistavěla jednu místnost sloužící pro veřejné schůze nebo soukromé oslavy občanů z Kolonie. V roce 1988 po asanaci celého prostoru včetně tří bytových domků bylo na tomto místě vystavěno v „akci Z“ nákupní středisko, v poschodí s restaurací a kuchyní. Po roce 2000 odkoupil celou budovu soukromý podnikatel a za několik let zde zřídil prodejnu zbraní a střeliva. V patře pak soukromou střelnici.

Hospoda vznikla i v budově železniční

stanice Rohatec po jejím zprovoznění v roce 1865. Měla samostatnou kuchyni. Mimo výčepu byl před první světovou válkou doplněn i kulečník. Využívali ji zvláště cestující a železniční zaměstnanci, ale i občané Kolonie bydlící v blízkosti železniční stanice. Dlouhodobým hospodským zde byl pan Mojžíšek. Nádražní budova v roce 1945 vyhořela a tím zanikla i hospoda. Teprve v roce 1948 po obnovení celé nádražní budovy byla i hospoda obnovena a provozována spotřebním družstvem Jednota. Od roku 2000 je soukromá a služby poskytuje dodnes nejen cestujícím, ale i občanům Kolonie.

V části nazvané Soboňky po vykácení ploch dříve zarostlých olšovým a jiným méně hodnotným dřívím koncem 18. století zůstala volná plocha. Bzenecká vrchnost zde zřídila mlýn. Protékal tudy potok od Ratíškovice, který posloužil k pohonu vodního kola. Ke zřízení došlo v roce 1837, kdy bzenecké panství uzavírá smlouvu o prodeji mlýna Josefu Hanákovi z Rohatce. Později pak v roce 1838 dochází ke smlouvě s Mosesem Lěwem, který zde zrealizoval palírnu. Sou-

časně vznikla na Soboňkách i panská myslivna, která se stala správním střediskem pro lesy ležící v jižní části vracovského katastru. Soboňkami vedla také významná obchodní cesta od Hodonína a Rohatce severovýchodním směrem k Bzenci. U této cesty zřídila někdy začátkem 19. století bzenecká vrchnost zájezdní hostinec a hospodářský dvůr. Bylo to pravděpodobně kolem roku 1836, kdy je objekt zakreslen v mapě. Z toho lze usuzovat, že to byl první rozsáhlejší nájemní dům na Soboňkách, evidovaný pod číslem 420. Hostinec využívali vracovští hospodáři při svážení sena od luk kolem řeky Moravy lesní cestou do Vracova. Budování domů a vznik hostince rovněž souvisely i se stavbou severní dráhy nazvanou Severní dráha císaře Ferdinanda, která se v tuto dobu stávala. Hostinec využívali dělníci zde pracující a pravděpodobně zde i bydleli. V roce 1890 se uvádí, že zde hospodařil soboňský hostinský Jan Hůlka a aby se uživil, měl také hospodářství a 13 krav. V této době zde bydlelo i 61 lidí pracujících v místním cukrovaru. Hostinec zanikl začátkem 20. století. Dále

byly budovy užívány lesní správou jako byty. V současnosti je zde rodinný dům.

Koncem 20. století se projevil nedostatek vody pro pohon vodního kola soboňského mlýna a proto jeho majitel přistavěl malou kotelnu a parní pohon. Kotelna ale koncem první světové války vyhořela a mlýn zanikl, včetně palírny. Začátkem dvacátých let se sem přistěhovala rodina Kopečných. Pan Kopečný využil prostorných sklepů vhodných pro sklad piva. V přízemí bývalé mlýnské budovy zřídil menší hospůdku a před budovou zahrádku se dvěma stoly. Využívali je hlavně uživatelé lesní cesty do Vracova a soboňští občané. Hospůdku zanikla po druhé světové válce, když pan Kopečný zemřel. Po roce 1970 bydlí v domě rodina Dobešova, krátce je otevřena i bývalá hospůdku, později zřízena ve vedlejším novém soukromém domku. Zanikla před rokem 2000. Soboňky od jejich vzniku patřily až do 12. června 1960 do katastru Vracov a všechny správní záležitosti bylo nutné vyřizovat ve Vracově. Spád obyvatel byl vždy do Rohatce.

Zdeněk Bíza

Najstarší hospody v Rohatci

Přešlo suché leto, včel zasěj často prší, vlašťovky už také odletěly, děckám začala škola a také deň sa pomály krátí. Z rádijských aj z televízie nám páni ministři pořád radijů, jak sa máme učit velice šetřit, lebo možná bude málo elektriky a topení, ale bude také čím dál víc drahé jídlo. Dyš už mám jít s duchem doby, toš už sa mosím také připravit. Ze šuplatového kostna sem vytáhla staré tepláky, po tatinkovi teplé pudlikačky, po mamince ledvinový pás, kabaňu a důchodky, termofón a petrolínovou lampu aj s cylindrem. Petrolín snád u benzinky bude, ale enom nevím, gde do téj lampy koupím knotek? A toš tak sem si řekla, že večery budu dlouhé, toš bude hodně času na spomínání, jak bylo indá za našeho dětství a mládí. A protože sem sa narodila a vyrůstala na Přívozi hned vedlej Urbanověj hospody, toš sem si hned spoměla aj na ty ostatní v dědině. Podlé spomínek mojého otca na svého stařečka byl najstarší zájezdní hostinec na břehu řeky Moravy na dnešní ulici Přívoz (přechod na Slovensko), ale začátek vzniku sa nedá nigde ověřit a podlé pověstí to bylo než sa narodila císařovna Marie Terezie (1717). O této pověsti napíšu podrobně až v nekerém dalším čísle.

Najstarší hospoda byla na ulici Přívoz asi od roku 1850. Byla to malá místnůstka a sloužila jak k přespání, také jako nálevna a obchod. Nalévala sa tam enom domácí pálenka do malých štamprlí a to na stojáčky, než šli chlapi brzo ráno sěť trávu lebo do lesa dělat dřevo a večer dom. V obchůdku bylo také všecko potřebné do domácnosti. Petrolín, svíčky, sůl, ocet, šňůrky do gatí, pár knoflíků, nitě a jehly. Pivo a víno nebyly. Rodina Šrůtkova v pozdější době postavila malý obchůdek a hospůdku. Ta byla druhá. Asi kolem roků

1925 - 1930 ju koupila rodina Urbanova. To už byla klasická hospoda s výčepem, posezením, větším sálem, kde sa konaly taneční zábavy a plesy, hrála divadla a veliké jeviště s oponou. Na dvoře byly tři dřevěné kadibudky bez označení. Časem sa postavila kuželna a koupil kulečník. Třetí hospoda podle stáří byla na Dolňansku U Rosíků. Byla menší, s výčepem, tanečním sálem, ve kterém sa aj promítalo kino. Také tam majitel postavil kuželnu. Čtvrtá byla uprostřed dědiny U Nešporů. Malinký výčep a pár stolů, veliký sál s jevištěm, kde sa pořádalo pár divadel, nekolik plesů, ale celoročně sloužil jako školní aj veřejná tělocvična aj s náradím. Časem sa hospoda zrušila a opravila na školní vyvařovnu a jídelnu. Pátá hospoda byla nová, stála u hlavní silnice, hospoda U Jiříčků. Byla vkusně zařízená, výčep, sociální zařízení, ve vedlejší místnosti kulečník, na oknech záclony. Místní spolky tam měly schůze, různé přednášky. Když hospodu převzala Jednota Hodonín, tak tam zřídila i vyvařovnu. Před hospodou byla autobusová zastávka. Téměř všechny staré hospody zanikly, když sa postavil v dědině kulturní dům.

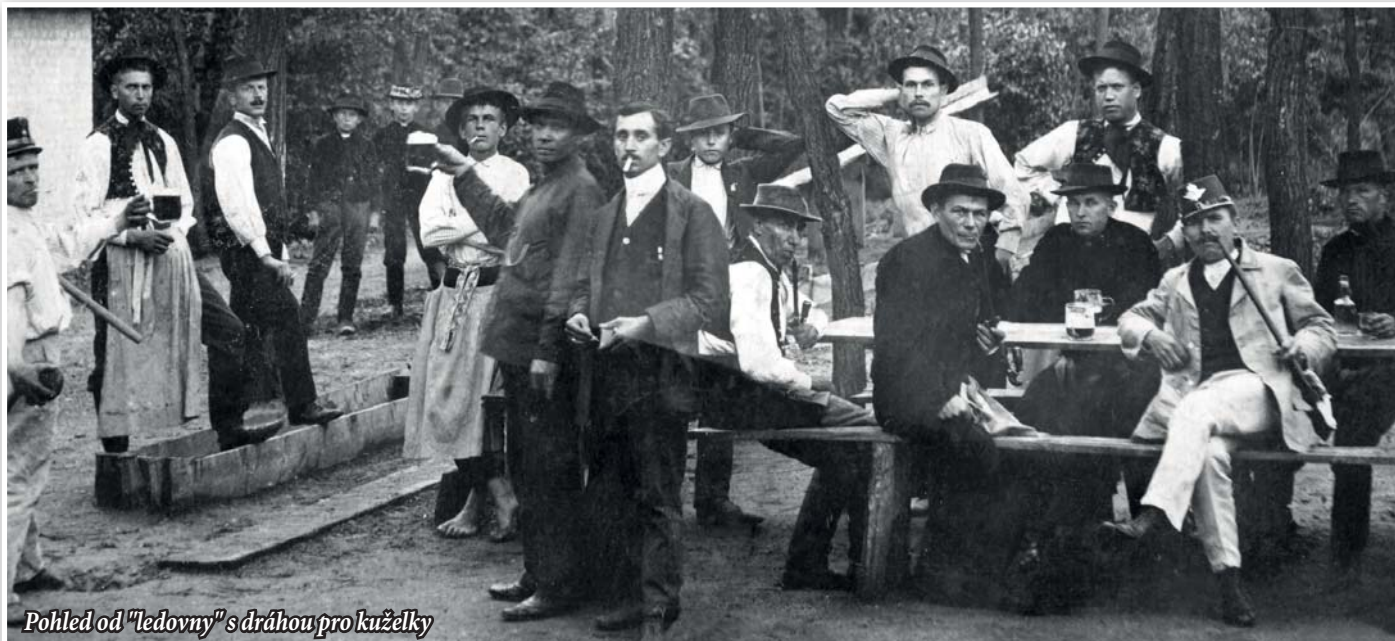
Ale také vznikly nové, ale o tych nech neco napíše negdo mladší než su já.

Spomínala Božena Vláčilová

Hostinec u Šrůtků.

O zájezdním hostinci na Přívoze

Milí čtenáři rohateckého zpravodaje, toto číslo je věnováno hospodám a hospůdkám současným, minulým, které si ještě někteří Rohatčané pamatují, ale i hostincům dávno zapomenutým. O jednom takovém jsem se dozvěděla od své švagrové a s dovolením se s vámi o jeho historii podělím. Tento hostinec, říkalo se mu zájezdní, se nacházel v prvním domě na Přívoze od Moravy vlevo (dnes tam bydlí paní Wahlichová). Pravděpodobně kolem roku 1890 byl tento dům součástí nynějšího domu Svobodových. V té době celý dům patřil židovské rodině (jméno zjišťujeme). V části blíž k řece se provozoval hostinec, a v té druhé bylo hospodářství a obytná část. Ještě dnes v místnosti, která sousedí s Wahlichovými, jsou patrné zazděné dveře. Hospoda měla své opodstatnění, a to z toho důvodu, že nedaleko (u kůlků) stál přes Moravu dřevěný most, po kterém se přecházelo, ale i převáželo zboží na Slovensko do tehdejších Uher. Formani na svých cestách přenocovali právě v tomto hostinci. Ale nebyli to jen formani, z vyprávění Zdenky jsem se dověděla, že se v těch dávných dobách, když

byla tzv. velká voda, po Moravě splavovalo dříví ze severní Moravy až do Dunaje. A tak se mnohdy stávalo, že i tito voraři nocovali v hostinci a často prý platili splavovaným dřívím. Po stavbě cukrovaru na Kolonii byl tento most zbourán a postaven nový v blízkosti cukrovaru. Tudíž provozování hostince na tomto místě ztratilo smysl a původní majitel (Žid) hostinec i stavení prodal rodině Svobodových, která jej ještě nějaký čas provozovala. Statek i hostinec dostal věnem Antonín Svoboda, stařeček Zdenky, ale na přání rodičů nevěsty, kteří nechtěli, aby jejich dcera posluhovala v hospodě, došlo k tomu, že asi kolem roku 1917 Svobodovi prodali koncesi (tj. právo provozování hostinské činnosti) rodině Šrůtkových, která už poté v tomto domě hostinec neprovozovala, ale postavila si vlastní hospodu nazvanou „Pod lipami“. Tuto však za nějaký čas Šrůtkovi prodali rodině Urbanové, a tak se hospoda přejmenovala na hospodu „U Urbanů.“ (O této píše paní Vlácilová). Zajímavostí hostince na Přívoze bylo i to, že měl k dispozici dráhu pro kuželky, které tam místní i zájezdní ná-

vštěvníci s oblibou hrávali – to je patrné na přiložené dobové fotografii. Na ní můžete také vidět roh budovy, byla to takzvaná ledovna, kde se uchovával led, který se sekal ze zamrzlé řeky Moravy a nosil se do ledovny. Přikrýval se slámou a používal ke chlazení, takto uskladněn vydržel až do července dalšího roku. Ledovna v téměř původním stavu stojí na dvoře Svobodových dodnes a je stále jimi využívána. Z vlastní zkušenosti vím, že je tam opravdu velká zima. U Svobodů mají schované i velmi zvláštní baňaté „štamprlky“ s mírami tzv. osminky, šestnáctinky apod. Traduje se taková pověst, že se strýčci někdy zapomněli v hostinci, a tak jednou jedna tetička nevydržela čekat a šla pro strýčka. Ten povídá, „tož počkej, já si dám enom eště jednu šestnáctinku“. Na to se tetička rozlobila a říká „já ti dám šestnáctinky, stačí osminka“, no a strýček na to rádi přikývl, protože neznalá tetička nevěděla, že osminka je samozřejmě větší. To je tak v krátkosti o historii asi nejstaršího zájezdního hostince v Rohatci vše.

Anna Homolová

Školství

SBĚR PAPÍRU

2022

pořádá ZŠ a MŠ Rohatec ve spolupráci s OÚ Rohatec

DRUHÉ KOLO 24. 11. 2022 OD 7:00-17:00

U KULTURNÍHO DOMU V ROHATCI

Proč sbírat papír?

- uklidíme si doma životní prostor
- zachráníme několik desítek stromů
- získané peníze se použijí na nákup výtvarných potřeb a sešitů, které žáci na naší škole dostávají zdarma

Na konci školního roku budou oceněni:

- vítězná třída (kg na žáka)
- tři nejlepší sběrači z každé třídy

KDO TŘÍDÍ, TEN VYHRÁVÁ!!!

ředitel školy
Mgr. Bc. Zbyněk Andryšek

starosta obce
Ing. Jarmil Adamec Ph.D.

Beseda v obecní knihovně

Měsíc září volá děti nejen do školy, ale také do místní knihovny. Na všechny třídy zde čeká program zaměřený dle věku i probíraného učiva. Hned v úvodu školního roku tam na besedu zamířili letošní třetíci. Paní knihovnice je přivítala s milým úsměvem a veselým účesem, který jim měl přiblížit jednu z hrdinek dopoledního povídání. Děti správně odhalily, že se jedná o Pipi Dlouhou punčochu od autorky Astrid Lindgrenové. Vyslechli jsme si zajímavé líčení o autorčině životě a prohlédli si knížky pro děti, které paní spisovatelka napsala. Žáky zaujal příběh dětí z Bullerbynu, který jsme si poté vybrali i jako mimočítankovou četbu. Z knihovny jsme odcházeli spokojeni a se spoustou přihlášek v kapse. Doufám, že nadšení dětem dlouho vydrží a budou za knížkami docházet pravidelně a rády.

Zuzana Hřivňová,
učitelka III. A

Výsledky sběru papíru za školní rok 2021/22

Třída	Vítěz	kg	druhý	kg	třetí	kg
1.	David Paták	868	Natália Zámečnicková	358,5	Václav Hanák	251
2.A	Matyáš Hubáček	497	Adéla Příkaská	490	Josef Kašpárek	408
2.B	Ondřej Sasínek	260	Stela Cigánková	180	Tereza Kopečková	124
3.	Rozálie Lichtenberková	507	Filip Bubík	382,5	Vanessa Justelová	358,5
4.	Natálie Jarošová	935	Marie Ligdayová	703	Michaela Belžíková	581,5
5.	Tereza Podaná	687	Simona Machalová	521	Amálie Svatoňová	220
6.	Poděšť Matyáš Poděšťová Alexandra	996x996	Sylva Nováková	499	Josef Štica	435
7.	Jakub Capita	326	Marek Janík	230	Jan Procházka	113,5
8.	Eva Ohrazdová	768	Marie Robková	316	Katka Škromachová	307
9.	Petr Kotásek	574,5	Barbora Vlachová	497	Jan Škromach	170
MŠ	Matěj Vybíhal	233	Simona Čechová	178	sourozenci Chalupovi	156x156

Už jsem „oficiálně čtenářem“

Ve středu 14. září se v místní rohatecké knihovně stali žáci 2. ročníku oficiálními čtenáři. Jak se to tak přihodilo? Mají za sebou dlouhou cestu první třídou, kdy se učili číst, psát, počítat a seznamovali se se spoustou nových věcí. Jedna z nejdůležitějších lidských schopností, bez které se v životě neobejdeme, je znalost čtení. A jelikož jsou druháčci již úspěšnými čtenáři, tak si paní knihovnice Lacková pro ně přichystala v tento den velmi hezký program, který byl završen pasováním na čtenáře. Této důležité role se skvěle chopila paní místostarostka A. Homolová, která jako „královna knih“ každého žáka slavnostně „pasovala“ na čtenáře. Zajímavým hostem, kterého paní knihovnice pozvala, byla spisovatelka působící

v Hodoníně paní Jarmila Moosová Kuřítková. Povyprávěla nám o náplni spisovatelského povolání a představila knihu, kterou napsala – veršovaný příběh „Tančí víla tanyny“. Myslím, že úsměvy na tvářích

dětí a příjemná atmosféra svědčily o tom, že jsme si čas strávený v knihovně skvěle užili. Tímto děkujeme všem za příjemné dopoledne.

Z. Tománková, učitelka II. A

Nahlédnutí do umělecké branže

Přiznáváme, že jsme v naší škole zažili už ledajaké projektové dny. Takové, v nichž se počítalo, sportovalo, plnily různé vědecké úkoly, stavěly stavebnice a dělaly pokusy. Čtvrtek 29. září byl ovšem zcela jiný. Se slečnou lektorkou jsme se věnovali zpracování keramické hlíny a zhotovení výrobků z ní. Pro naši třídu byly těmito výrobky hrneček a miska. Nikdo z nás netušil, jak je tato práce složitá a jak velkou dávku trpělivosti v určitých momentech potřebuje. Nešlo o to si jen vyválet jednotlivé části hrnečku, ale pak je hlavně pěkně spojit, aby se nic nebortilo, netrhlo a vše nějak rozumně vypadalo. Po dvou hodinách jsme toho měli celkem dost a čekala nás ještě další práce, kterou bylo modelování misky. Tady už jsme pracovali jen vlastníma ruka-

ma a vynakládali vlastní sílu v prstech. Některé výrobky jsou velmi pěkné, některé jsou takové nevšední, ale těšíme se, až budou vypáleny v naší školní peci a vše si ještě dokončíme glazováním a barvením. Po čtyřech hodinách práce je ale po každém z nás vidět nějaký výsledek a určitě každý usoudí, že to není vůbec jednoduchá činnost. Objevili se však mezi námi i takoví nadšenci, kteří vytvořili přímo umělecká díla a jejich chuť tvořit jim čísla úplně z výrazu tváře.

Doufáme, že nás v letošním školním roce potká ještě nějaký zajímavý projektový den, abychom měli v budoucnu s úsměvem na co vzpomínat.

Devátáci

Keramické dílny

O tom, že škola není jen samé nudné biflování, se mohou postupně přesvědčit žáci všech tříd rohatecké školy. V rámci šablon stráví jedno tvořivé dopoledne prací s keramickou hlinou pod vedením lektorky Broňky Lacné. Žáci z 3. A si s nadšením vyráběli nové psí kamarády. Nejdříve z válečků sestavili kužel, který po

zatření představoval hlavu zvířete. Nápaditě pak hlavičku doplnili o ouška, oči, čumáček a vousy. Všem šla práce od ruky a už se nemohou dočkat, až si po vypálení budou moci pejsky namalovat. Děkujeme slečně Lacné za trpělivé vedení a cenné rady.

Zuzana Hřivnová, učitelka ZŠ

V září se zvířátky

Začátek školního roku proběhl i v naší mateřské škole. Nově přijaté děti do třídy Sluníček se postupně seznamovaly s prostředím budovy, s novými kamarády a paní učitelkami. Ani nebylo moc slziček. Předškolních dětí je tento rok opravdu hodně, proto jsou zařazeny do povinné školní docházky ve dvou třídách u Motýlků a Broučků.

I letos učitelky naplánovaly zajímavou nabídku akcí, projektových dnů a výukových programů. Hned v září děti ze třídy Broučků navštívily opět zahradu u manžee-

lů Zichových, kde se na ně těšilo třináct kamerunských oveček a beránek Alex, kterého si hned oblíbily. Dozvěděly se mnoho o chovu oveček a byly i mile přivítány a pohoštěny. Tímto ještě jednou děkujeme a rádi zase přijdeme v jarním období. Se zvířátky se děti setkaly i v ZOO Hodonín na podzimním výletě. Zradilo nás pouze počasí, které nám tentokrát nepřálo, ale děti si to i přesto užily a oblíbené opičky nezapomněly udělat opět plno legrace. Ze ZOO jsme odjížděli trochu promoklí, ale spokojení. Všechny třídy se můžou těšit

na návštěvy v knihovně, na koloběžkový závod v dopoledních hodinách v MŠ, dračíadu spolu se svými rodiči a další plánované akce.

Děti se zapojily i do sběru přírodnin a výstavy dýní, tvoří zajímavé výrobky, které zdobí prostory mateřské školy. Děkujeme také rodičům, kteří ochotně přislíbili pomoc na školní zahradě při podzimních pracích. Děti nám také určitě s chutí pomohou a za to je čeká táborák a zasloužená odměna.

Kolektiv učitelek MŠ

Příměstský tábor turnus I – Tajemství komnat a klíčů

Tajemství komnat a klíčů bylo téma prvního příměstského tábora letošního léta, který probíhal od 11. do 15. července. Byl to skvělý týden nabitý hrami, záhadami a hádankami, ale i poznáním historie a především legend o naší obci. Táborníci měli za úkol hledat poklad pána Tvrdka z Roháče, který v Rohatci dle legendy svůj poklad schoval a zakopal. Děti k pokladu dovedly hádanky a indicie, díky kterým našly 7 klíčů. Ty jim umožnily odemčení zámek na truhle s pokladem. Při hledání indicií poznávaly části obce, jako jsou stará škola, hřiště, kostel, muzeum, obecní úřad a kaplička. Na zmíněných místech se ukrývaly úkoly, hádanky a tajemné indicie, které musely splnit nebo rozluštit. Například zjistily zajímavost, že původně byla kaplička kostel, ve kterém je dodnes gotický presbytář, a že se kolem tehdejšího kostela nacházel hřbitov. Šikovní táborníci nakonec svůj poklad po dlouhém týdnu plném luštění záhad našli, a k velkému údivu ho museli i vlastnoručně vykopat. Z dětí se po společném týdnu stala skvělá parta s týmovým duchem, s odhodláním pomoci a k vlastnímu bádání pomocí pokládání správných otázek, které je budou vést k rozluštění dalších hádanek napříč svým dětstvím.

Chtěly bychom poděkovat všem, zejména dětem a rodičům, za skvělou spolupráci, vedoucí tábora i zdravotnicím za odborný dozor, obci za podporu, škole za prostory a v neposlední řadě školní jídelně za skvělou stravu. Díky všem jsme prožili úžasný týden plný krásných zážitků.

Lektorky Erika Zychová a Eliška Poláchová

Příměstský tábor turnus II – Kreativně výtvarný a tenisový

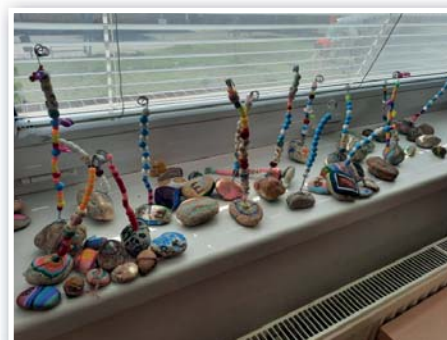
V týdnu od 18. - 22. července se uskutečnil příměstský tábor pro děti od 7 do 12 let, který byl zaměřený především na kreativní činnosti, tenis a pohybové aktivity.

V pondělí ráno proběhlo vzájemné seznámení se a také seznámení s pravidly našeho tábora. Děti totiž v průběhu celého dne i týdne získávaly za jejich dobré chování, hru fair play, aktivitu či snahu táborové peníze, za které si při ukončení tábora mohly koupit různé odměny. To zvýšilo jejich motivaci a chuť se poprat s každou překážkou. Jak už bylo zmíněno, tábor byl kreativně sportovní, a proto si každý během týdne přišel na své. V rámci tvoření si děti například namalovaly hrnečky, barvily si kameny, které následně drátkovaly a vytvořily si tak krásné stojánky na fotky. Zkusily si i vytvořit abstraktní obrázky pomocí techniky zvané enkaustika, kdy se do papíru zažehlují různé barvy. Sportovci se zase mohli využít v celé řadě sportovních ak-

tivit. Osvojovali si základní techniky tenisu, jezdili na koloběžkách, hráli různé míčové hry jako fotbal nebo basketbal. K neméně oblíbené aktivitě patřily také různé soutěže ve skoku přes švihadlo. K tomu nám posloužila jak školní tělocvična, tak venkovní hřiště před školou. Ve středu jsme si zajeli do zábavního centra Bruna v Brně, kde se děti vyřádily na různých skluzavkách, průlezkách, trampolínách a dalších atrakcích. Jelikož byly po celý týden tropické teploty, byly do programu zařazeny také vodní hry, které se dětem zamlouvaly snad ze všeho nejvíce. Tento nabitý týden plný zážitků utekl jako voda a v pátek jsme se museli rozloučit. Jelikož se sešla skvělá parta dětí, která dodržovala po celý týden předem domluvená pravidla a byla velmi aktivní, mohla se na závěr těšit ze spousty cen, které si za nasbírané táborové peníze mohla koupit. Věříme, že tento společně strávený týden dětem přinesl ne jenom zdokonalení

se jak v kreativní a sportovní činnosti, ale také nová přátelství, zkušenosti a zážitky, na které budou ony i my, vedoucí, rádi vzpomínat.

Petra Mlčochová a Ondřej Vacenovský

Příměstský tábor turnus III – Zázraky přírody

Děti, které mají rády přírodu, měly možnost objevit její taje a záhady v termínu od 25. do 29. 7. letošního roku. Tábor nesl název Zázraky přírody.

Hned v pondělí jsme začali s objevováním „nnewtonovské hmoty“, venkovními hrami včetně velmi oblíbené hry „Motýlí“. Následně jsme probudili své mozkové závity a vydali jsme se po stopách přírody. Sbírali jsme přírodniny v parku, které jsme využili k filtraci vody, kdy v průběhu pokusu mohly děti porovnávat rychlost filtrace a následnou čistotu vody. Po odpoledním klidu pak čekala ukázka peří ptáků, kdy si mohly samostatně tipovat a správnost tipů si pak podle klíče vyhodnotit. Druhý den se mohly děti radovat ze živých zvířat. Seznámily se s andulkami, želvou, strašilkami a štírem. Dozvěděly se spoustu informací a zahrály si zábavný kvíz. Začali jsme také s přípravou a výzdobou vlastního akvária. Děti do něj s pečlivostí vkládaly a rozmísťovaly písek a kameny, dohlížely při nalévání vody a dozvěděly se jak správně vodu upravit. To ale ještě netušily, že si v něm v pátek domů odnesou své živé rybičky. Bylo také třeba vybarvit motivy rybek na našich táborových batozích, které dostaly, a po celou dobu tábora nosily a využívaly na sběr přírodnin. Ve středu nás čekal výlet do Moravského krasu. Navštívili jsme jeskyně s úchvatnými krápníky a projeli se na lodičkách po říčce Punkvě. Ve čtvrtek se vyrazilo na rohatecké louky, protože bylo potřeba odchytnout pár exemplářů hmyzu pro pozorování pod mikroskopem. Děti si vzaly sítky, odchytné nádoby, lupy a na louce pak běhaly za motýly, brouky i kobylkami a s trpělivostí, občas i netrpělivostí, čekaly, až se tvor usadí, aby ho mohly polapit. Lupou ho pak přímo na louce mohly pozorovat. Pár vzorků jsme přinesli do třídy a děti si je pak

se zájmem prohlížely pod mikroskopem. Některé ani nechtěly věřit tomu, že obří dráp patří malé luční kobylce. A protože čas běží stále stejným krokem a nedá se zastavit, byl tu pátek. Poslední den si chtěl každý řádně užít. Všem přišlo líto, že je to naposledy, co si tak skvělá parta, jaká se sešla, užívá zábavu, pohyb a společné objevování zázraků přírody. Po obědě čekalo předávání diplomů, akvárií a dalších cen, ze kterých měli všichni velkou radost.

Určitě se mnou bude každý táborník souhlasit, že všechno co nám paní kuchařky připravily a uvařily, bylo výborné a moc jim tímto děkujeme. Děkujeme také zdravotnicím, které s pečlivostí lepily oděrky a různé další bolístky. Dík patří také panu školníkovi za ochotu a vstřícnost. Obrovský dík však patří vedoucí tábora, vždy ochotné, inspirující a motivující.

Byli jsme dobrá parta, a pokud láska k přírodě dětem zůstane, nemusíme mít o její budoucnost obavy.

Instruktoři tábora M. Hotárek a L. Štecová

Ukázka společenských tanců

Jak smyslně trávit volný čas dětí? To je otázka, kterou si klade začátkem září nejen jeden rodič. I my ve škole vycházíme žákům vstříc a nabízíme jim různorodé kroužky podle zájmů. Využili jsme také nabídky

hodonínského tanečního klubu Classic a umožnili našim mladším žákům zhlédnout ukázky společenských tanců v podání mladého tanečního páru. V tělocvičně zazněly rytmy valčíku i rumbly, nechyběla ani

chacha a jive. V závěru si všechny děti pod vedením paní trenérky pár tanečních kroků vyzkoušely. Kdo ví, třeba se právě mezi nimi skrývá budoucí hvězda StarDance.

Kolektiv učitelů ZŠ

Vzhůru na palubu!

V červnu uplynulého školního roku se po několika letech vypravili žáci 4. a 5. ročníku na školu v přírodě. Útočištěm se jim stala Hájenka Brumov-Bylnice. Na pomezí Bílých Karpat a Valašska strávili pět dní naplněných zábavou, ale také vzděláváním, tentokrát doslova hrou! Tématem byla pirátská plavba po ostrovech poznání za pokladem. Jak na školu v přírodě vzpomínají sami žáci, si můžete přečíst na následujících řádcích...

Ve dnech 6. - 10. června jsme jeli společně se 4. A třídou na školu v přírodě do malého městečka Brumov-Bylnice. Odjžděli jsme v 8.20 od školy. První den jsme se vybalili a vybrali jsme si místa na spaní. Druhý den jsme vyrazili na 12 km dlouhý výšlap z Valašských Klobouk na rozhlednu Královec. Cestou jsme našli dva ze sedmi klíčů. Další den jsme hráli vodní hry, potom i přšelo, a tak jsme trénovali na "Rohatec má talent". Předposlední den byl táborák a po něm jsme vyrazili hledat poklad. Abychom ho ale dostali, museli jsme prokázat odvahu na stezce odvahy. Zažili jsme spoustu zábavy a dobrodružství. Ráda bych se vrátila zpět!

Kateřina Konečková

Škola v přírodě byla pro žáky 4. a 5. třídy naší základní školy. Žáci jeli na dobu pěti dní bez maminek, tatínků, babiček atd. V pondělí odjeli na ubytování Hájenka Brumov-Bylnice, kde si všichni udělali průzkum a moc se jim tam líbilo. Také je tam přepadl pirát Jack Chytrák, který děti rozdělil do týmů zeleného, červeného, modrého a žlutého. Ještě první den týmy hledaly drahokamy, aby si mohly koupit vybavení na stavbu lodí.

Každý večer byl večerní rituál a každý plavčík dostal svůj lodní deník. Druhý den všichni vyrazili na rozhlednu Královec. Večer se určili dělostřelci a navigátoři, kteří měli následující den různé výhody. Další den byly vodní hry a luštění. Pak jsme vyrazili za hamižnou starostkou, samozřejmě v rámci hry.

Simona Machalová

V úterý jsme šli na rozhlednu, kde jsme našli dva klíče k truhle s pokladem. Večer byli všichni vyřízeni. Netušili jsme, že třináct kilometrů do kopce bude taková fuška!

Ve středu byl odpočinkový den, půl dne propršelo.

Ve čtvrtek jsme se dopracovali k dalším klíčům a večer jsme šli stezku odvahy, která vedla k pokladu. Jako poklad byly krásné hrnečky.

Škola v přírodě se mi moc líbila a moc rád bych se na ni vypravil znovu. Byly tam bezva aktivity a výšlapy.

Lukáš Chrástek

Byli jsme na škole v přírodě. V pondělí jsme vyjeli a v pátek jsme se vrátili. Ubytovali jsme se na Hájence. V úterý 7. června jsme jeli na výlet do Valašských Klobouk a odtud na rozhlednu Královec.

Naše téma byli piráti. Hned v pondělí jsme sbírali drahokamy a za ně jsme si mohli koupit materiál pro výrobu vlajek a lodí (vlastně to byly vory, které by se ale asi hned potopily).

Hodně mě bavily vodní hry. Celý tým držel prostěradlo a přes síť jsme si přehazovali vodou naplněnou rukavici jen pomocí toho prostěradla.

Moc jsem si to užila, i když jsem nebyla úplně fit.

Emma Lazar

Plavili jsme se na různé ostrovy. Navštívili jsme ostrov matematiky, vlastivědy, přírodovědný ostrov a ostrov angličtiny. Bavily mě nástupy i večerní rituály, kdy nám Jack Chytrák povídal příběh jednoho piráta.

Byli jsme na rozhledně a na hradě, hráli jsme vodní hry a stavěli lodě. Materiál jsme získali v lese. Jídlo tam bylo v pohodě.

Ondřej Janeček

Na škole v přírodě jsme toho zažili spoustu - túry, různé hry, večerní rituály. Cesta na Hájenku trvala skoro dvě hodiny, po příjezdu nás přepadl Jack Chytrák, který nám vysvětlil pravidla naší plavby. Téma školy v přírodě byli Piráti. Za celý pobyt jsme měli najít sedm klíčů a na konci pobytu se vypravit za pokladem. V něm byly hrnečky pro každého se jménem.

Amálie Svatoňová

Myslím, že se žáci domů vrátili spokojení a doma nadšeně líčili, co všechno zažili. Alespoň zlomek toho se dostal i vám, čtenářům.

Barbora Březovičová

Kultura

Za Rohatcem, za dědinú

Místní mužský sbor i letošní podzim věnoval tradiční přehlídce s názvem Za Rohatcem, za dědinú. Tentokrát to byl již 14. ročník. Od předchozích se poněkud lišil. Nejednalo se jen o vystoupení sborů mužských, ale přítomným divákům se představily i dva sbory ženské. Byl to ženský sbor z Charvatské Nové Vsi a také vystoupení zlínského ženského sboru Děvčice z Vonice. Mužské zastoupení tvořily sbory ze Šardic, Josefova a ze sousední Slovenské republiky Záhoráci – Smolinčané. Nechyběl ani mužský sbor Rohatčané. Jeho úvodní vystoupení bylo také trochu jiné, než bývá zvykem. Několik týdnů před konáním přehlídky bylo jedním našim členem navrženo, abychom poděkovali našemu kamarádovi, zpěvákovi a vinaři Josefovi Tomšejovi, kterého však každý z místních zná spíše jako Jožina Tomšeje. Poděkování mu patří za jeho celoživotní přínos rohatecké kultuře jak folklorní, tak dříve i jako muzikanta dechové kapely a také jako zpěváka chrámového sboru. Náš repertoár obohatil jako autor o krásnou

píseň o Rohatci s názvem O naší dědině. To byl také důvod, proč se na jeviště dostavila kromě pana starosty Ing. Jarmila Adamce, Ph.D. také PhDr. Lucie Uhlíková, Ph.D. z Etnologického ústavu Akademie věd ČR Brno se sdělením, že právě tato píseň byla zařazena do editovaného sborníku v Brně. Od nás, zpěváků, dostal náš kamarád jako dar skleněnou plaketu ve tvaru vinného listu s textem jeho písně. Za nás všechny mu přejeme hodně zdraví, štěstí a tvůrčích myšlenek.

Za zhotovení zmíněného daru je třeba poděkovat Pavlovi Svrčkovi, výtvarníkovi Bohumilu Bortlíkovi, Petru Severinovi, MDV s.r.o. Rohatec a také Petrovi Koudelovi. Všichni jmenovaní mně velmi pomohli.

Děkujeme i všem ostatním, kteří se podíleli na organizaci a realizaci této akce a samozřejmě i sponzorům. Těšíme se na setkání s vámi na 15. ročníku.

J. Hostýnek st.

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Na nočním stolku se mně objevila e-kniha Vladimíra Sorokina *Den opričníka*. Při jejím čtení mně běhá mráz po zádech jak je i po letech, kdy ji autor napsal, aktuální. Jistě se dá najít i v univerzitní knihovně v německé Kostnici. Mají tam totiž dva milióny knih a otevřeno non stop. Čtenářův ráj.

V rakouském lázeňském městečku Baden jsem poprvé navštívil fotografický open air festival a byl jsem nadšený. Velkoformátové fotografie byly umístěné v parku mezi stromy nebo na domech. Tematicky byl tento ročník věnován severské tvorbě a bylo se na co dívat.

Jestli jste neslyšeli o projektu známé výtvarnice a umělkyně Kateřiny Šedé s názvem *Národní sbírka zlovyků* tak si jej najděte. Je součástí celku *Celej Von* a vzniká u příležitosti dvoustého výročí zakladatele genetiky Johanna Mendela. Tyto zlovyky poslané od lidí jsou jenom malou částí celého projektu:

MLUVÍM RYCHLE A NAHLAS, SKÁČU DO ŘEČI, POTŘEBUJU VŠECHNO HNED, I ZBYTEČNÝ VĚCI, MLUVÍM SPROSTĚ, POŘÁD PO NĚKOM UKLÍZÍM, VEČER JÍM ČOKOLÁDU, NECHÁVÁM VLASY VE VANĚ, NECHÁVÁM SÁČKY OD ČAJE VE DŘEZU, POŘÁD NĚCO OPAKUJU, PŘIJDE MI, ŽE JSOU VŠICHNI LIDI POMALÝ, KUPUJU SI OBLEČENÍ, KTERÝ NIKDY NENOSÍM, KUPUJU SI BOTY, KTERÝ NENOSÍM, ABYCH SI JE NEZNIČILA...

Před 40 lety firma Philips vyrobila první CD nosič. Gramofonová elpíčka a taky audiokazety dostaly těžkou konkurenci s čistým zvukem. Dnes se spousta audiofilů navrací k poslechu LP desek, které výrazně podražily a těší se z kvalitního zvuku linoucího se z dobré aparatury.

Spisovatel Salman Rushdie byl při četbě na své přednášce pobodán a iráňští zastánci dávné fatvy skandovali v ulicích. Když duchovní a spolu s ním věřící žádají smrt literáta a nabízejí výplatu odměny, je na té víře nebo přesněji lidech něco podezřelého. Svoboda tisku by měla literárním autorům zaručovat volná křídla k rozletu.

Kardinál Duka prohrál po letech soudní spor s divadelníky a Národním divadlem Brno. Kontroverzní hra vyvolávala hodně emocí a mimo jiné kritizovala římskokatolickou církev. Soud však rozhodl, že jde o uměleckou nadsázku, a poukázal na svobodu slova. Nedočkal se omluvy za to, že hra zasahovala do jeho osobnostních práv.

Před pár dní polily v Londýně v Národním muzeu dvě aktivistky obraz *Slunečnice* od Vincenta van Gogha. Přilepily si pak dlaně lepidlem a následně ke zdi. Vykřikovaly, jestli je víc umění nebo život.

Jenže umění je součástí života. V bance by si to neriskly ani na jiném exponovanějším místě. Umění se neumí bránit. Nedávno tak někdo hodil dort na Monu Lisu. Vážím si těch, co jim není jedno, v jakém životním prostředí žijeme a jak naše planeta skomírá. Ale je hloupé své individuální aktivity zviditelňovat u daleko slavnějších míst, která jim jen napomohou k větší publicitě na sociálních sítích. To je hanba!

Hody 2022

Muzea a galerie světa

Rijks museum Amsterdam

Procházím se prosluněnou holandskou rovinou vedle kanálů olemovaných vysoko vlající zelenou trávou, kde se pasou ovce. Prohlížím si velkou řadu větrných mlýnů a malebných domů. Vžívám se do všech malířů, kteří tu za poslední staletí rovnali stojan s bavlňným plátnem. Svou poetickou nebo drsnější optikou zaznamenávali zdejší krásu. Na sýrové farmě ochutnávám výborné sýry a neuniká mně pestrobarevná sbírka tradičních dřeváků. Není lepší nalažení při cestě za nizozemským uměním.

Trajektem ve městě přelout řeku a od nádraží pár minut procházkovým krokem do muzejní čtvrti. Tam už na vás čeká velká budova Rijks muzea. Tento skvost bývá cílem po umění hladových návštěvníků Amsterdamu. Ti druzí dávají zase přednost čtvrti červených luceren, a tak si každý najde to své. Ti co mají rádi svět v rovnováze, stihnou obojí.

Vstupenku si koupíte v klidu rohateckého domova a ušetříte čas. Třípatrová budova má své kolekce rozděleny podle datování. Takže v přízemí projdete od letopočtu 1100 do roku 2000 v posledním patře. Asijské sbírky střídají koloniální období s námořní tradicí. Uvidíte velkou loď uprostřed sálu mezi obrazy. Navštívíte tam i krásnou třípatrovou uměleckou historickou knihovnu. Je cihlová, pochromovaná zlatou barvou a bohatě zdobená. Vedle vzácných tisků je tam i sbírka mincí a šperků. Kolekce modrých delftských fajánsových výrobků si vychutnají milovníci keramiky. Ti, co mají v oblíbě modré cibulové vzory na porcelánu, mají

možnost porovnání pestrosti a způsobu provedení.

Pro mě byla vrcholem Rembrandtova slavná Noční hlídka. Ne že by ji člověk neznal, ale způsob její prezentace po několika-měsíčním restaurování mě překvapil. Plátno je napnuté na novém hliníkovém rámu a vystaveno za vysokým sklem. Dalo by se s nadsázkou říci, že takový skleník okolo sebe neměl ani Miloš Zeman na hradě v době covidu. Můžete vidět zblízka detaily všech aktérů Noční hlídky. Tento skoro čtyři sta let starý skvost je opravdu jedinečným způsobem odprezentován. Muzeum ve svém mot-

tu chce spojit individualismus s uměním a historií a mohu jen potvrdit, že se mu to daří báječně.

Od února příštího roku v Rijks muzeu chystají velkou retrospektivu Vermeera. Má to být jeho největší výstava všech dob. Zanechal po sobě jen asi 35 obrazů, ale i přesto to jistě bude zážitek prohlížet si jeho u oken stojící a světlem ozářené postavy, které vás nenechají v klidu.

Nedaleko Rijks se nacházejí Van Gogh Museum a Moco Museum, ale ty si necháme na některý z dalších dílů našeho seriálu.

Stanislav Zela

Kukátkem do knihovny

Pasování čtenářů

V úterý 14. září 2022 proběhlo výjimečné pasování druháčků na čtenáře knihovny! Perfektní třída plná čtenářů byla pasována paní královnou z knihovnické říše (pochopitelně s kouzelným knihovnickým pláštěm) paní místostarostkou Annou Homolovou do té nejvyšší písmenkové třídy! Pomoci s pasováním také přišla paní spisovatelka Jarmila Moosová z Hodonína, která nejenže přečetla svoji krásnou dětskou veršovanou knížku, ale také našla mezi malými čtenáři nové nadějné spisovatele! Děkujeme paní učitelce Mgr. Z. Tománkové ze ZŠ Rohatec, která se nebála svěřit své žáky pod náš knihovnický meč. Děkujeme všem zúčastněným a těšíme se na setkávání se s novými čtenáři!

Petra Lacková, knihovnice

Trénink paměti

Od října opět zahajujeme lekce tréninku paměti s Paměťářem. Trénink paměti je vhodný pro všechny věkové kategorie, studenty, rodiče, seniory, pacienty s různými formami oslabení paměti. Lekce budou probíhat vždy v úterý. S sebou si přineste

brýle, psací potřebu, 50,- Kč kurzovné. A dobrou náladu. První setkání se bude konat v úterý 11. 10. ve 13.00 hodin v Obecní knihovně Rohatec.

Těší se na vás Paměťář Mgr. Z. Gloz.

*Napište jedno slovo, které souvisí se všemi pojmy ze skupiny
př.: čaj, ječmen, zákal, čtvrtek, Raoul – zelený*

*kino, čas, směs do oštrikovačů, shakespearovské slavnosti –
království, víno, kašany, krystaly, ostrůvčí –
pokoj (kniha), otec, obrázek, týden, kopeček –
postel, sklo, dýmka, vír, kefir –
knížka, zóna, pyramida, skalice, laguna –
večeře, fronta, Vltava, nad Bečvou, peřina –
ochotnické, loutkové, Národní, kočovné –
dětský, prádelní, zavařovací, Divotvorný –
kouzelný, pánský, pastýřský, Slaměný, Ve Křoví –
holandský, přírodní, vídeňský, naruby, kuřecí –*

*Beáta, hudba, zahrada, omáčka, polévka –
brýle, energie, hodiny, soustava, paprsek –
příbor, vítr, smrk, vlas, řetízek –
inspektor, značení, zácpa, nehoda, situace –
trouba, lampa, komora, pistole, maska –
systém, technologie, tabule, ukazatel, centrum –
nájem, kalendář, jízdenka, krajina, cyklus –
modelářství, most, muzeum, doprava, přejezd, stanice –
paní, zahrada, věž, kaple, pověst –
houbový, mexický, bramborový, segedínský –*

Vypracoval „Paměťář“ Mgr. Zdeněk Gloz, certifikovaný trenér
paměti III. stupně

Nové knihy

Hayden, Torey – Spratek

Kniha představuje skutečný příběh šestileté Sheily, která se dostane do speciální třídy pro děti s poruchami chování. Její učitelkou a zároveň prvním člověkem, který jí projeví lásku, je Torey Hayden. Ta po čase zjistí, že dívka má nadprůměrnou inteligenci, je učenlivá a dřímá v ní skrytý génius. Kniha je pozitivním svědectvím o síle pedagogických a terapeutických prostředků a pedagoga představuje jako přítele, který neváhá pro dítě překonávat různé těžkosti. T. L. Hayden je autorkou řady velmi úspěšných non-fiction románů z prostředí školy pro děti s poruchami chování. Pracuje jako speciální pedagožka a rodinná terapeutka.

Kampe, Lea – Irena Sendlerová

Životní příběh Ireny Sendlerové (1910–2008) přibližuje osudy členky polského protinacistického odboje, která pomáhala lidem

ve varšavském ghettu a podařilo se jí zachránit život více než dvěma tisícům dětí. Vyprávění plné těžko uvěřitelných hrůz, odvážných činů i obětí se navzdory popisovaným tragickým událostem čte jedním dechem a je svědectvím o mladé ženě, která každý den riskovala život, aby pomohla těm nejpotřebnějším.

Gierová, Kerstin – Trilogie Drahokamy

Žít v rodině, která je samé tajemství, není pro šestnáctiletou Gwendolyn zrovna snadné. Jednoho dne se s ní zatočí svět a ona se rázem ocitne ve známé ulici, jenže téměř sto let před svým narozením. Vzápětí pochopí, že tím největším rodinným tajemstvím je ona sama. Zbývá jí ale ještě po-

chopit, jaké nebezpečí člověku hrozí, když se zamiluje napříč časem. Tři díly úspěšného young adult příběhu: Rudá jako rubín, Zelená jako smaragd, Modrá jako safír.

Další nové knihy:

Bartoň, Jiří – Velká kniha herců První republiky a protektorátu
Boučková, Tereza – Rok kohouta
Cline, Ernest – Ready player One
Douglasová, Donna – Sestřičky
Javůrek, Štěpán – Sudetský dům
Kistler, Bonnie – Dům v plamenech
Krčmář, Milan – Bezejmenní, Žena z roku 1899
Steelová, Danielle – Štěstí v neštěstí a další...

Petra Lacková, knihovnice

Farní okénko

Životní jubileum našeho otce Roberta Kalbarczyka s. p.

Celá naše farnost s láskou slaví významný den Vašich padesátin. V modlitbách Vám vyprošuje zdraví, chválí upřímně Váš každý čin, zasvěcený nebeskému Vládci, milý vždycky Ježíšovu Srdci.

Nedovedeme vyličit dosti, jak jsme Vám vděční z hloubi nitra za Váš kněžský život plný cnosti, jímž nás přivádíte k světlu nitra, k světlu svátostného Krista Krále, bychom pracovali k Jeho chvále.

Prosíme Všemohoucího, by Vám dopřál blaha a Vás chránil ještě mnoho let,

aby Vaší prací farnost drahá, vypěstila svaté víry květ. Nechť v říši Krista Spasitele svatý Václav přimlouvá se vřele, byste dlouho mezi námi žil a zář Církve Boží rozšířil!

Dne 28. září oslavil náš důstojný otec Robert své významné životní jubileum. Za naši farnost mu poblahopřala v kostele paní Ludmila Vacenovská. Pan starosta Jarmil Adamec mu poblahopřal za obecní úřad a sourozenci Tomanovi předali za farní společenství kytici s dárkem. První neděle v měsíci, která je s kázáním pro děti, mu poblahopřaly i ony. Krásnou básničkou

pogratulovala Bětuška Vasilková, dorem Emička Kočvarová a její sestra Kačenka velkou kyticí voňavých klobásů. Obě sestry přišly v krásném rohateckém kroji. Rodiče a prarodiče dětí dárkem v obálce. Na závěr děti pod vedením paní Petry Tomanové zazpívaly svým krásným zpěvem ještě otci Robertovi dvě písně. Pilně je nacvičovaly a dobré dílo se vydařilo. Na kytaru je doprovázela Vendulka Sakmarová. Byla to nádherná Boží neděle a nejedno oko zaplalo. Na závěr dostalo každé dítě krásně nazzdobenou mafinku, které s láskou napekla Vendulka Sakmarová.

Děkuji všem.

Anna Trávníková

Spolky

Podzim v SZPO

Září víno vaří, tak praví jedno přísloví, ale účastníci zářiového zájezdu z řad členů SZPO „vařili“ slivovičku a další chutné destiláty. No, spíše než vařili, tak jsme je ochutnávali. A ochutnávali jsme je ve Vizovicích, kde jsme absolvovali exkurzi do světoznámé Likérky Rudolf Jelínek. Co se vývozu týká, je to největší likérka u nás i ve světě. Ale než jsme doputovali do Vizovic, tak jsme se zastavili v Luhačovicích. Tam jsme se promenádováli po kolonádě, popíjeli léčivé prameny a v neposlední řadě jsme naplnili svá břicha dobrým obědem, abychom při ochutnávání vzorků v likérce nezkolabovali. V likérce nás přivítala příjemná průvodkyně, a to nejen slovem, ale hned na úvod štamprlíčkou medové slivovice. Po výkladu historie vzniku a vyprávění o jejích zakladatelích jsme prošli částí provozu. Obdivovali jsme obrovské sudy, ve kterých zraje nejen slivovice, ale i whisky, kterou zde také vyrábějí. Exkurzi jsme zakončili ještě další ochutnávkou vzorků. Nezapomněli jsme navštívit podnikovou prodejnu, kde většina z nás nějakou tu lihovinu koupila domů, samozřejmě tu s bylinkami pro zdraví. Počasí nám opět přálo, a tak jsme si při návratu prozpěvovali „sláva nazdar výletu, nezmokli jsme...“. „Ale nejen chlebem a slivovičkou živ je člověk“ a proto jsme občerstvili i „ducha“ nádherným kulturním zážitkem, který nám přinesla návštěva Janáčkova divadla v Brně. Zhlédli jsme nově

nastudovanou a v originále zpívanou operu George Bizeta Carmen. Výkony protagonistů byly na vysoké úrovni, dechberoucí byla například árie „vyznání“ Carmen Dona Josého. Jednoduché dekorace se mohly zdát někomu strohé, ale vkusně doplňovaly dobové kostýmy, které naopak hýřily barvami a bohatými ozdobnými prvky, hlavně u představitelů něžného pohlaví. Představení v nás zanechalo krásný umělecký zážitek umocněný nádhernou hudbou George Bizeta, která doznívala v našich myslích ještě cestou domů. Tímto ale zdaleka podzimní aktivity spolku neskončily. Naše členy čeká 22. října koncert DH Mistříňanky v Hodoníně, která slaví 55 let od svého vzniku. Ještě jsme naplánovali v říjnu i v listopadu relaxační koupání v Pasohlávkách, o které je mezi členy velký zájem. Vždy máme obsazeno, nejen Pasohlávky, ale i další zájezdy a akce, což nás velmi těší. V prosinci snad už po dvouleté kovidové přestávce budeme pořádát Vánoční večírek, který chystáme na 9. prosince, určitě včas dostanou naši členové pozvánky, výbor se bude těšit na setkání s vámi. Snad se nám i příští rok bude dařit a budeme se ve zdraví scházet a podnikat různé výlety a setkání.

Peji všem našim členům i všem spoluobčanům krásné podzimní dny bez plískanic a nepříjemných nachlazení.

Za výbor SZPO Anna Homolová

Nejhezčí okno, balkon a předzahrádka roku 2022

Stalo se již tradicí, že se na přehlídce mužských sborů v Rohatci vyhlašují výsledky soutěže „O nejhezčí okno, balkon a předzahrádku“. Tuto soutěž každoročně pořádají zahrádkáři spolu s obcí Rohatec.

Opět jsme se snažili o to, aby byl vítěz jiný než předešlé ročníky. Takže pokud si říkáte, proč nevyhrál zrovna tento účastník, důvodem je jeho výhra v minulých letech. I z těchto důvodů jsme letos vyhodnotili dvě okna a jednu předzahrádku.

A kdo se tedy stal pro tento rok vítězem?

Nejhezčí předzahrádkou byla zvolena předzahrádka manželů Zachových v ulici Revoluční 45. V soutěži o nejhezčí okno zvítězilo okno paní Olgy Kostecké v ulici Školní 2 a dále okno pana Jaromíra Tomšeje v ulici Za humny 14.

Blahopřejeme všem výhercům a děkujeme i vám ostatním, kteří svou květinovou výzdobou děláte naši obec hezčí.

Marta Jašková, ZO ČZS

Poděkování velitele

Rád bych poděkoval jednomu rekordmanovi v naší jednotce. Podle záznamů, které mám, byl členem jednotky od 1. 3. 1999. Podle pamětníků ještě daleko dřív. O koho se jedná? Zdeněk Janáček, hasič, tělem i duší. Rozhodl se jít do hasičského důchodu. A já bych mu z pozice velitele i za naši celou

jednotku i obec rád poděkoval. Spousta let a spousta dobře odvedené práce za ním zůstala. Poslední roky naše jistota v dopoledních hodinách, kdy je nejtěžší zajistit akceschopnost jednotky. Poctivý účastník školení i taktických cvičení. Spousta zásahů v kteroukoliv denní dobu. Rád se účastnil i různých

dnů pro veřejnost, ať už v dobovém a se stařenkou, tak i při ukázkách nové techniky.

To vše za tu dobu stihl a já můžu jen doufat, že na nás bude rád vzpomínat a na zbrojnici ho rádi uvidíme. Zdeňo, ještě jednou moc děkuji.

Lukáš Bimka

Kynologové mají golfový trávník a nový traktor

Na začátku letošního roku jsme u nás na kynologickém cvičišti mohli přivítat novou posilu v podobě sekacího traktoru. Ten nám z prostoru na cvičení udělá vždy luxusní golfový trávník, na kterém je radost něco dělat. Proto jsme nelenili a hned na začátku května uspořádali pro všechny členy, známé a jejich rodiny, zábavné kynologické sportovní dopoledne s opékáním špekáčků. Aby to byla ještě větší legrace, povinností pro účast byla maska. Sešli se klauni, rockové hvězdy a také čarodějnice a věřím, že v příštím roce nás bude ještě víc.

Také členové z agility nelenili a uspořádali na počátku prázdnin větší závod agility, kterého se zúčastnilo mnoho domácích i zahraničních týmů.

I díky organizaci těchto závodů k nám mohl v létě dorazit obrovský balík až z dalekého Španělska. Jeho rozbalení byla velká sláva hlavně pro část agility. Jedná se o zbrusu novou kladinu, která je maximálně bezpečná a hlavně odpovídá všem normám pro pořádání závodů na vrcholové úrovni. Dá se rozložit a je super lehká, takže si ji může postavit opravdu každý a trénovat zóny při nácviu agility nebo bezpečné přejítí v poslušnosti.

Přes letní měsíce se pak hlavně trénovalo jak v agility, které se připravovalo na závody pořádané v našem okolí a mohli nás tak reprezentovat jako klub. Tak i v poslušnosti, kdy jsme dojížděli na řadu školení například ve stopování, kterému se teď věnuje velká část poslušnosti. Pracovali jsme i na zlepšení obran, na které nám začal dojíždět špičkový figurant až ze Zlína. Přes léto se prostě pracovalo na plný plyn, abychom na říjnových zkouškách pořádaných naším klubem mohli zazářit a získat ocenění.

Naštěstí pro nás máme k dispozici úžasný tým výcvikářek, které jsou někdy až více jak trpělivé a hlavně ochotné nám kdykoli pomoci. A tímto bych jim chtěla za všechny poděkovat. Helči Okáníkové za uvedení začínajících týmů do poslušnosti, protože její nadšení je nakažlivé. Jitce Novákové, která nás připravuje na zkoušky, vidí všechny ty detaily, co nám prostým unikají a snaží se nás udělat dokonalé. Pak z agility Barči Micháلكové, která se stará o začínající agilitáky, má s nimi velkou trpělivost a dělá z nich závodníky. A o skutečné závodníky se pak stará Adá Karbusová, která nejenže všem předává své dlouholeté závodní zkušenosti, ale hlavně dokáže udělat pořádnou srandu.

Radka Ilčíková

U seniorů

Odešlo léto, které bylo někdy až příliš horké, prázdniny a dovolené utekly jako voda, děti se vrátily do školních lavic, ptáci odletěli do teplých krajín a život jde dál...

V našem klubu důchodců jsme se po prázdninách sešli 9. září v kulturním domě na Pátku v klubu. Předsedkyně p. Anna Davidová přítomné členy přivítala a informovala o tom, co plánujeme na nejbližší období.

Ve středu 21. září zájezd do Napajedel, Zlína, Štípy a Luhačovic.

V sobotu 8. října oslavu Dne seniorů, připomněla Přehlídku mužských a ženských sborů 10. září. Další akce budeme organizovat i s ohledem na finanční situaci v návaznosti na náš rozpočet.

Vyzvala také k větší účasti na našich akcích, hlavně na zájezdech, i když si uvědomujeme, že nám všem přibývá let a ubývá sil.

Pak paní předsedkyně představila naše jubily, kteří měli či budou mít svá výročí ve druhé polovině letošního roku. Celkem jich

bylo devět, dvě se omluvily. K jubilantům patřila i paní Zdeňka Hrabovská, která po dlouhá léta obětavě a svědomitě vykonávala funkci účetní a místopředsdkyně klubu. Po veršovaném blahopřání, kdy jsme našim jubilantům popřáli hlavně zdraví a štěstí, předali kytičku a dáreček, proběhl přípitek a sólo při hudbě a zpěvu oblíbených manželů Grufíkových z Vacenovic, kteří nám pak hráli a zpívali po celý večer a my jsme si zazpívali s nimi.

Ve středu 21. září jsme vyrazili na výlet a našim prvním cílem byl zámek Napajedla. Byl postaven v letech 1764-69 podle návrhu architekta B. A. Grima v duchu pozdního baroka. Je obklopen rozlehlým parkem a dnes je využíván i jako hotel.

Další zastavení bylo ve Zlíně v Muzeu obuvi. Toto muzeum je nejstarším muzeem svého druhu na světě. Jsou zde soustředěny různé typy obuvi ze všech kontinentů. Výstavou nás provedl průvodce. Bylo to zajímavé.

Pak jsme jeli do mariánského poutního místa Štípa. Tradice poutí k posvátné sošce P. M. Štípské se datuje již od 14. století v souvislosti s jejím nálezem v okolních lesích. Poutní chrám je jednodílná stavba, která ve spojení se sousedním klášterem tvoří výrazný architektonický celek v rámci olomoucké arcidiecéze. Po prohlídce této krásné památky jsme se zastavili v Kostelci, kde jsme byli v restauraci u Staňků rychle a velmi dobře obslouženi. Spokojenost byla velká, můžeme doporučit.

Například paní Trefilíková konstatovala, že dostala takový řízek, jaký svět ještě neviděl. To říká vše. Cestou domů jsme se zastavili i v krásných Luhačovicích.

Pěkný výlet.

M. Nováková a M. Hověžáková

Od našich přispěvatelů

Radovat se i z maličkostí

Prý je to umění, prý je to i dobře. I v běžném životě je těch starostí a problémů víc jak dost. Teď zrovna prší, když se nám to zrovna moc nehodí. Třeba hrozny? A když mělo pršet – sucho jak na Sahaře. Ale zpět k těm radovánkám z maličkostí. V poslední době jich mám podezřele víc jak obvykle. Tak například těsná, ale zasloužená výhra 1:0 nad Hroznovou Lhotou, která je vždy víc jak těžký soupeř. A mohlo to být i víc, kdyby se proměnila alespoň polovina šancí. A ještě větší radost jsem měl z obsahu Zpravodaje TJ Slavoj vydaného ke zmiňovanému utkání. Mimochodem Zpravodaj vychází ke každému mistrovskému utkání již několik soutěžních ročníků. Lze zakoupit se vstupenkou na utkání. Navíc je slosovatelný a výherci se mohou těšit z věcných cen. A radostí z obsahu hned několik. Fotku A mužstva s tak početným kádrem ani nepamatuji. Dorostenců je na současné poměry taky dost. A že máme dvojce žáky, dvojce přípravky a k tomu ještě minipřípravku? Jen pro porovnání. V naší krajské

soutěži dorostu se sloučily např. Hovorany/Čejkovice, Hroznová Lhota/Lipov, Kobylí/Bořetice jako větší či menší vesnice, ale i města Bzenec/Vracov, nebo kombinace obojího Dubňany/Mutěnice. V okresních soutěžích žáků a přípravek to není lepší. I zde jsou sloučeniny jako např. Lužice/Mikulčice, Žarošice/Násedlovice, Ješov/Žádovice, Čejkovice/Šardice, Strážnice/Veselí nad Moravou, Strážnice/Petrov, Strážnice/Sudoměřice.

Mohl bych sáhodlouze rozebírat příčiny současného stavu kopané v kategorii mládeže. Stejně by to k ničemu nevedlo. Konečně ani neznám podmínky činnosti uvedených oddílů kopané. Co vím zcela určitě, že samo od sebe se nic neudělá. Plné uznání si zaslouží vedení Slavoj za úsilí v péči o mládež. Za získání podpory početného pelotonu sponzorů, v čele s Obcí Rohatec. Za získání zodpovědných členů realizačních týmů k jednotlivým družstvům. Za získání podpory rodičů, často i prarodičů u těch nejmladších. Posledně

uvedeným mohu ze své zkušenosti potvrdit, že nejhezčí fotbalové chvíle jsem „prožíval“ při utkáních svého Slavojáka v mladších a starších žácích, stejně jako v dorostu. U Ačka je to složitější, tam už jde o body až na prvním místě. U vnuka to bylo asi ještě intenzivnější, ale jen v kategorii mladších a starších žáků Slavoj. Za dorost a dospělé to už bylo mimo Slavoj a můj vztah k jeho spoluhráčům nemohl být už tak „žhavý“. Tak podporujte své ratolesti při utkáních i přípravě na ně. A o hodně víc, když se mnohdy i nedaří. Za tu oboustrannou r a d o s t to přece stojí.

A končím s výpočtem radostí. Těší mě, že snažení naší generace mělo a má i v současnosti zdatné nástupce, kteří úspěšně nesou pomyslnou štafetu, kterou taky jednou předají svým následovníkům. Díky a ať se daří vedení Slavoj, aktivním hráčům všech kategorií pod vedením realizačních týmů, podporujícím rodičům, sponzorům a samozřejmě věrným fanouškům.

Vlastimil Hlaváč, svého času jednatel TJ

Kolibříci z Utahu

Když jsem odjížděla do Utahu, netušila jsem, jak krásná příroda tam je a jaká překvapení mě čekají. Jedno z největších a nejkrásnějších bylo setkání s kolibříky. Jsou tam na ně pyšní a moc si jich váží. Tamní kolibříci jsou stěhovaví, protože podnebí je v Utahu stejné jako u nás. Jen v zimě tam mají více sněhu (ale sněhuláka tam nepostavíte, protože je sníh suchý a nelepí) a léta jsou o „pár“ stupňů teplejší. Když se kolibříci vrátí ze svého zimoviště, první, kdo je zahlédne, dá zprávu na sousedský web. Všichni pak nalijí do krmítek nektar, který mají pro ně koupený. Minimálně každý druhý dům má pro ně krmítko. Protože kolibříků není mnoho, jsou vzácní a mít možnost se s nimi setkat je ještě vzácnější. Snaží se jim nektarem nejenom pomoci, ale je i nalákat, aby je mohli pozorovat.

Když jsem poprvé „viděla kolibříka“ bylo to tak rychlé, že jsem se ptala sama sebe, jestli jsem ho opravdu viděla a jestli to byl opravdu on. Bylo slyšet tiché vrnění podobné malému dronu a „něco“ vletělo do koruny stromu. Ale ano, byl to on! Měla jsem velké štěstí a mohla jsem ho pozorovat každý den, protože si postavil hnízdo přímo v koruně stromu před vchodem do domu. Občas nám přiletěl na zahradu a sál nektar z květů.

Kolibřík má tu schopnost, že si pamatuje, které květy již vysál a taky odhadne, za jakou dobu se květ nektarem zase naplní, aby se, když znovu přiletí, mohl napít. Šetří tím svoji energii, kterou potřebuje pro létání. Protože je teritoriální, vysává častěji květy na okraji teritoria, aby vzbudil u dalších zájemců o jeho území dojem, že květy jsou prázdné nebo s minimem nektaru a nestojí jim za to na tomto území hledat další květy. Hnízdo si staví v korunách stromů a je opravdu velmi malé. K jeho stavbě využívá i pavoučí vlákno z pavučin. Klade jedno až dvě vajíčka a o mláďata pečuje pouze matka.

Když kolibřík třepotá na místě, jeho křídla opisují osmičku a jako jediný umí létat i pozadu. Když létá, jeho srdce bije 20 tepů za sekundu. Protože spotřebuje velké množství energie na své létání, aby neuhynul vysílením nebo hladu, musí zkonsumovat každý den nektar o polovině své hmotnosti (někde se uvádí i o celé jeho hmotnosti). Protože kolibříci nemají dobrý čich, musely se květy přizpůsobit a lákat je na zajímavý tvar či výraznou barvu. Pokud by kolibříci nocovali jako ostatní ptáci, přes noc by vyhlado-

věli. Proto, aby nemuseli hledat potravu i v noci, upadá jejich tělo do stavu podobného hibernaci. Říká se jim také létající drahokam. Je jich hodně druhů a stejně tak nepřehledné množství zajímavostí o jejich způsobu života.

Nad jejich „sportovními“ výkony musí člověk žasnout, ale pohled na ně za letu nebo když sají nektar je opravdu nezapomenutelný. V Mexiku se traduje, že kolibříci přinášejí lásku jako bájný Amor. Tak pokud byste chtěli vidět kolibříky nebo najít lásku a nechcete cestovat po světě, musíte si zajet v Česku do plzeňské ZOO, kde je chovají.

Blanka Cmolová

Rozhovor s panem Vladimírem Elšíkem

Když se podíváte na léta Vašeho starostování a porovnáte je s dnešní dobou. Co jste měl (měli) snazší a co je naopak dnes jednodušší.

Vývoj událostí a podmínek života všeobecně ovlivňuje v moderní době více faktorů. Zpětným pohledem do doby mé aktivní činnosti je velký nárůst administrativních úkolů spojených s výběrovými řízeními dodavatelů staveb, jakož i s administrativou spojenou se žádostmi na různé dotační tituly. V důsledku toho stouply i náklady na vnitřní správu téměř dvojnásobně.

Takže k Vaší otázce, bylo dříve rozhodování snadnější a taky rychlejší. Vývoj řízení v obci se také v důsledku zpříšňování pravidel

stal preciznější a je na takové úrovni, že starosta se stává opravdovým manažerem. Nemusí se již takovou mírou zabývat nepodstatnými úkoly.

Naše obec se od devadesátých let velmi změnila. Přes třicet let od roku 1990 je asi výraznější skok a doba změn než 30 let před rokem devadesát. Souhlasíte?

Jistě je změna v naší obci viditelná, vždyť na počátku devadesátých let minulého století obecní rozpočet nedosahoval 3 milionů. Dnes je tomu desetkrát více. I to však na realizaci některých důležitých staveb nestačí.

Je nějaký jiný kraj, kde byste chtěl žít hned na druhém místě po Rohatci?

Kraj bych nechtěl nikdy změnit. Jižní Morava je úžasná. Pokud bych teoreticky musel opustit Rohatec, pak bych si vybral obec někde na Podluží. Moje matka pocházela z Břeclavi a tím směrem mě to táhlo.

Našla by se nějaká architektonická záležitost, krajinná či jiná, kterou si dokážete představit, že ji dnes budete upřednostňovat ve svém rozhodování, kdybyste byl starostou nyní?

Když mám příležitost a jezdím po kraji, tak vyhledávám stavby nebo objekty, které bych rád viděl v naší obci. Jednou z nich je přírodní amfiteátr v Lednici. Ten by se hodil místo rozpadajícího se letního kina.

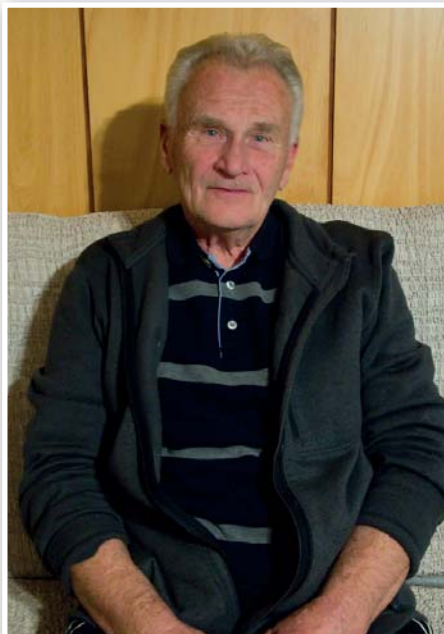
Měli jsme číslo věnované včelařům a já jsem se dozvěděl, že jste včelař. Jak dlouho Vás láska k těmto tvorům provází?

V naší rodině po otcově straně se věnovalo včelařství mnoho předků. Ale mě osobně zaujala tato činnost v osmé třídě základní školy při výuce biologie u pana učitele Hrubého. Na první píchnutí včelou si nepamatuji, ale bylo jich mnoho. Nezlobím se proto na ně, vždy je to nešikovnost včelařova. Protože se můj otec včelařením s přestávkami zabýval, tak jsem navázal tak

trochu na něj. Věřte mi, že žádná hudba nezní tak líbezně, jako když slyšíte bzukot včelstev při jarním rozvoji. Cítíte přicházející nový život přírody.

Současný starosta by se vás jako bývalého starosty aktuálně asi rád zeptal, jakou máte v obci nejoblíbenější kanalizaci.

Nejoblíbenější kanalizaci nemám, ale na výstavbu té nejsložitější si dobře pamatuji. Byl to výtlač splaškových vod včetně čerpací stanice. Stavba se dotýkala asi 600 parcel.

Jaký nejzajímavější nebo nejkurióznější případ jste jako starosta musel řešit?

Zajímavých věcí člověk za 16 let prožije hodně. Spoustu kamarádů mně přibýlo, ale bohužel jsem některé i ztratil. O kuriózní situace není nikdy nouze, zvláště když chcete něco učinit precizně. Při vítání občánků do života v roce 1992 jsem s doprovodem paní učitelky Vladky Kordulíkové vstoupil do místnosti, když v ten moment se uvolnil státní znak na stuze a odkutálel se po chodbě dost daleko. Paní učitelka duchapřítomně znak našla, a navíc ho obratně připevnila zpět pomocí kramfleku od své lodičky a litinového radiátoru. Pak mohlo dále pokračovat vítání do života těch nejmenších občánků.

Děkuji moc za zajímavý rozhovor.

Stanislav Zela

Za kulturou, za zážitky

Stálo zato zhlédnout a slyšet účinkující na přehlídce mužských i ženských sborů, včetně našeho hostitelského. Škoda, že počasí nepřálo. Ani tentokrát nezabralo „Poručíme větru dešti, kdy má pršet a kdy vát“. Čirou náhodou jsem nedávno zaregistroval v MF Dnes článku o autorovi zmiňované písni z padesátých let, rodáku z nedalekých Dubňan Ludvíku Poděšťovi. „Jeho hudba nesklouzávala k totalitním pochodům a chorálům“ ... Důkaz má být veleúspěšný film „Zítra se bude tančit všude“. Náhodou jsem ho viděl. Roztanečná a jásající Rozárka ze souboru písní a tanců s emotivní „Zítra se bude tančit všude, až naše vlajky rudé, na stožáry světa vyletí!“ Vyletěly – odletěly – naštěstí. Lidé dost často i zapomínají. 21. srpen 1968 zmiňovaný deník odbyl docela kratičkou zmínkou. A není to až tak dávno, a navíc velmi aktuální připomínka naší historie v současném dění.

Jak tak pospíchám ke kulturnímu domu, abych stihl začátek přehlídky, málem se mně ze zadýchání i skla zamlžila. A co vidím – hned sedm krojovaných děvčat, z nichž jedna s mobilem. V tom zamlžení jsem si mylně vyložil jejich touhu

si mě zvečnit. Než jsem si realitu plně uvědomil, dověděl jsem se, že jsou z Charvatské. Hned jsem si vzpomněl na svého spolubojovníka z doby vojenské dvouletky Ščápu (Štěpána V.) a samozřejmě se na něho zeptal. Abych ho blíž vykreslil, přidal jsem informaci o jeho tehdejší známosti s učitelkou blondýnkou, trochu kypřejších tvarů. „Jé ta mě učila, jednou mně fíkla takovou, až jsem spadla.“ Pravila jedna. Stačil jsem se ještě dovědět, že Štěpán se dávno odstěhoval do Brna a pracoval v rozhlasu. Podivení jsem nestačil vyjevit, z vojny jsem ho znal jako řidiče u kuchyně. Ale stačil jsem sdělit, že jsme měli „umělecký“ soubor Moravan i s vlastní cimbálkou, i když bez cimbálu. Že Ščápa měl roli uvaďeče či konferenciéra, nebo spíš lidového vypravěče. Dnes je to honosnější moderátor. A protože Š. lidovost dost hrotil a údajně to souboru při hodnocení poroty škodilo, byl převelen mezi zpěváky. Jak na mě došel vedoucí souboru vojín z Týnce, nevím. Přemluvil mě bez výběrového řízení a já Š. vystřídal. STM (soutěž tvořivosti mládeže) pokračovala a dosáhli jsme až na krajské kolo. Skončili jsme až druzí za profesionálním Prácheňským souborem písní a tanců.

Stejně si myslím, že jsme, alespoň podle potlesku, byli lepší, ale přece jsme nemohli předstihnout profíky. S mobilním focením bych určitě neuspěl. Naštěstí kolem procházel náš pan starosta. Bleskem pochopil mou svízelnou situaci a zachránil mě. Děvčata se tvářila taky radostněji, což chápu. Ale aspoň jsme si povykládali.

V sále až tak moc přeplněno nebylo a volné místo se snadno našlo. Stihl jsem i samotné zahájení. U domácích mě mile překvapilo navýšení počtu zpěváků o mladé adepty. Trochu mně radost zkazilo opětovně

Jirkovo nedocenění mého hlasu pro jeho Sbor. Že jsem byl členem chlapeckého pěveckého sboru Měšťanské školy v Kyjově, to vědět nemusel. Ale že jsem dosáhl v roce 1946 v okresní soutěži chlapeckých sborů až na první příčku, to snad za svoji dlouholetou kariéru muzikanta a sbormistra, při troše dobré vůle A navíc jsme svého času spolu i odmaturovali na SEŠ v Hodoníně (v pořadí druhá maturita, i když jen při zaměstnání). Zpěv sice nebyl předmětem vyučovacím, natožpak maturitním, ale i tak. Co se dá dělat, nemusím být všude. K rozhovoru s panem moderátorem Černým jsem se neodvážil. Jeho vtip o cestující tetičce je vtipný, ale já ho znám, byť jen z vyprávění o skutečném příběhu ve stanici Vlkoš u Kyjova z časů První republiky. Kmotřenka našich stařečků skutečně chtěla vystupovat,

ale „úslužnost“ průvodčího vzdor kyprosti tvarů, navíc zvýrazněnými nadýchanými sukněmi, neznala mezí. Vlášek odsupěl ke Kyjovu, kmucháček Theofil na peróně osaměl. Neztratil však duchapřítomnost. Pan výpravčí avizoval kolegu v Kyjově, který zařídil návrat kmotřenky do cílové stanice Vlkoš. Štěstí v neštěstí, že se vlaky v Kyjově křižovaly, takže Theofil dlouho nečekal. Pak už ve dvou pěšky pěkně pomalíčky a po rovince dokráčeli až do Žádovic. Do řepné kampaně bylo ještě daleko, takže lokálka Cukrovaru Kelčany ještě řepu a řízků nevozila. A stejně by strojvedoucí oba „cestující“ do svého prostoru nevtěsnil.

A nyní už jen tak okrajově. Nedávno jsem navštívil v jiném okrese, vlastně i v jiném kraji, místní pouť (obdoba našich hodů, ale bez folkloru) s pouťovými atrak-

cemi. Zázitek to byl nemalý. Štěstí, že jsem nereagoval ani pološeptem. Cimbálka s doprovodnou „kytárou“, část už odrostlejších hochů v kratasech i díky zvukotechnice vypalovala skladby všemožných žánrů. Občas i lidové v nečekaně zajímavé podobě. Nápis na vozidle informoval, že jde o MODERNÍ cimbálovou... V duchu jsem poděkoval za informaci a připustil, že moderní cokoliv nemusí být ještě dobré. Posluchačům cimbálky to zjevně žily netrhlo, tak jsem se alespoň zevně uklidnil. Při předčasném odchodu jsem jen zaregistroval místního pana starostu, který atrakci jen míjel při svém návratu za turistického výšlapu. Představte si – hody – a bez STAROSTY. Holt – jiný kraj, jiný mrav.

Vlastimil Hlaváč,
divák dvou kulturních vystoupení

Dračí lodě v Hodoníně

Nikoho asi nepřekvapí, že dračí lodě pocházejí z daleké Číny. Patří mezi skupinu dlouhých lodí ovládaných pádly, které historicky fungovaly od Asie přes Afriku až po vody Pacifiku. Historie sahá až k roku 550 př. n. l., kdy byly závody součástí náboženských rituálů a folklorních tradic. Drak je jako jediný z čínského zvěrokruhu mýtickým zvířetem a zároveň je vládcem všech pozemských i nebeských vod. Novodobá soutěžní historie se započala v Hong Kongu v roce 1976.

Originální dračí loď je 12,5 metrů dlouhá s deseti pádlaři na každé straně. Na přídi udává rytmus bubeník a na zádi loď směřuje kormidelník. Závodí se v drahách na vzdálenosti 200, 500 a 1000m.

Na řece Moravě se na začátku září konal již osmý ročník Hodonínského drakobití. Tyto závody pořádá Veslařský klub v Hodoníně a závodní dráha zde měří 200m. Pravidelně mezi sebou závodí posádky z řad veřejnosti i firemní týmy, které každý rok s příchodem jarního počasí trénují pod vedením týmového bubeníka. V letošním roce se do závodu přihlásilo celkem 15 posádek a věřte, že se bylo na co dívat a komu fandit. Některé posádky jsou na závodech již pravidelnými účastníky a pro některé to byla premiéra.

Celou závodní sobotu byl pro závodníky a širokou veřejnost připraven také doprovodný program. Pro děti i dospělé byly v prostorech veslařského klubu připraveny zajímavé soutěže, nechyběla spousta stánků s nejrůznějším jídlem a pitím a večer čekal všechny přítomné nádherný ohňostroj a samozřejmě nechyběla ani večerní párty.

Letošní ročník byl i trochu adrenalinový, jelikož do poslední chvíle aladin hlásil na celý den déšť. Ale nakonec se počasí slitovalo a místo mraků a dešťových kapek celou sobotu doprovázelo sluníčko a příjemná teplota.

Z vlastní zkušenosti musím říct, že já mám tento den velmi ráda a již čtvrtým rokem si ho aktivně užívám v řadách závodníků. Sice je někdy náročné v této hektické a bláznivé době dát dohromady celý tým a scházet se na tréninky, ale stojí to za to! Tak zkuste i vy oslovit kamarády, známé nebo kolegy v práci a zkuste si poskládat tým lidí, se kterými se zasmějete, pobavíte a zasportujete.

Ono nejde o to, kdo bude první, ale o to, si to prostě užít a zapomenout na starosti, které jsou kolem nás. Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se! A ještě u toho dobře vypadat.

Kateřina Svrčková

A mimochodem, ještě se musím vrátit trochu zpět, jelikož Hodonínského drakobití pravidelně začíná již v pátek. V tento den se závodů účastní základní a střední školy ze širokého okolí. Letos bylo na závody přihláшено 700 dětí a opět bylo na co se dívat. Základní škola Rohatec do závodů přihlásila dva týmy, mladší a starší žáky. A jak jim to šlo? Děti samy napsaly krátký článek:

Drakobití

Jak nám to šlo? - Obě posádky dračích lodí si vedly velmi úspěšně! Starší posádka se v této soutěži umístila na čtvrtém místě a mladší posádka na pátém.

Co se vlastně dělo? - Nasedli jsme do lodě, která byla dvacetimístná a jeli jsme vstříc startu. Následně po zaznění zvuku jsme pod dohledem zkušeného kormidelníka vyrazili kupředu! Jelo se 200 metrů. A to bylo něco!

A naše hodnocení? - Hodně žáků sedělo na lodi poprvé, ale měli jsme velmi dobrý výsledek. A všichni si zároveň užili nádherný den u vody. Příští rok se určitě vydáme znovu na tuto skvělou akci pod vedením nejen zkušených kormidelníků, ale také našich tělocvikářů. :-)

Žáci ZŠ Rohatec

Drakobití z pohledu učitele

V pátek 9. září se naše škola účastnila v Hodoníně již 8. ročníku Drakobití. Jednalo se o akci, do které se zapojilo na patnáct okolních škol, celkem tedy víc jak 700 dětí.

Soutěžní týmy byly rozděleny na dvě družstva - na I. a II. První družstvo bylo složeno z žáků páté, šesté a sedmé třídy. Druhé družstvo pak z žáků osmé a deváté třídy.

A jak si naše týmy vedly? No, velmi

dobře. První tým (I.) vybojoval páté místo a tým dva (II.) pak místo čtvrté. Pokud bereme v potaz, že většina dětí pádlovala poprvé na dračích lodích a konkurence byla skutečně velká, je nutné nad výkony smeknout. Věřím, že příští rok budou ještě zajímavější.

Ahoj na vodě!

Martin Hudek

Sport

Mladí rohatečtí sportovci II. část

Jan Lacko si nejprve vykoušel jaké to je hrát hokej za Hodonín, a následně se již i se svým dvojčetem Martinem rozhodli pro fotbal. V našem Slavoji Rohatec odehrál mnoho zápasů a turnajů. Již od útlého mládí bylo poznat, že je to střelec k pohledání. Často si domů odnášel trofej nejlepšího střelce turnaje nebo zápasu. Tato dovednost jej neopustila ani po přestupu do 1. FC Slovácko. Jeho neutuchající pílě a odhodlání se zlepšovat byly znát ve chvílích jeho volna, kdy byl doma, které velmi často trávil na našem fotbalovém hřišti. Neustále se snaží zlepšovat jak fyzickou kondici, tak své fotbalové dovednosti. V letošním roce přestoupil do Baníku Ostrava a následně získal angažmá ve Slavii Praha. Zde hraje celorepublikovou nejvyšší soutěž kategorie U17, a tak on je členem širšího mužstva reprezentace ČR U17.

Josef Kolařík se již od 3 let se věnoval krasobruslení v Hodoníně, vztah ke sportu jej v 6 letech přivedl k fotbalu. Přeci jenom na hřiště to má co by kamenem dohodil a tak začal hrát nejdříve za Slavoj Rohatec, poté přestoupil do vyšší soutěže do Hodonína. Jelikož střelba gólů mu opravdu šla, tak od roku 2020 přestoupil do Slavie Praha a začal tam chodit na základní školu.

Momentálně v týmu U16 patří k nejlepším střelcům svého týmu. V letošním roce se stal také členem výběru reprezentace ČR do 16 let. Z Prahy domů se moc často nedostane, ale když je doma nezahálí a můžete jej ve slávistickém triku potkat, když běhá schody u hřiště a plní individuální trénink.

Můžeme být velmi pyšní, když například čteme výsledek zápasu: středa 12. 10. 2022 Slavia Praha mládež porazila FA Jablonec 3:1. Střelci gólů Slavie první z penalty Josef Kolařík a třetí Jan Lacko. Bravo kluci!!!

Adam Krůza začal se sportem v 6 letech, věnoval se úspěšně sportovnímu tanci do svých 12 let. Po ukončení soutěžní činnosti partnerky nastartoval svou kariéru ve veslování. Fyzická zdatnost a disciplína z předchozích let mu dala dobrý základ pro výborné výsledky v tomto sportu. Veslování, řeka Morava a dobrá parta lidí na VK Hodonín jen umocňuje skvělou atmosféru klubu, kde trénuje 5x týdně. Již v prvním závodním roce ještě za starší žáky na Mistrovství republiky a Primátorkách v Praze obsadili medailové pozice. V roce 2020 v dorostenecké kategorii vyhráli na osmiveslici Mistrovství ČR a na Primátorkách druhé místo. Velkým posunem bylo v loňském roce vítězství na 6 km trati na skifu v celorepublikovém závodě v Uherském Hradišti. Letos v hodonínském dresu na prestižním závodě osmiveslic 109. Primátorek v Praze junioři pokořili pražské kluby a jako čistá klubová posádka zvítězili. Svoji formu pak potvrdili také na Mistrovství ČR 2022 v Račicích prvním místem v párové čtyřce. Mezi klubovými závody se Adam účastnil také závodů reprezentačních v Mnichově, Itálii a ve Španělsku.

V mezinárodním závodě v Coupe de la Jeunesse česká párová čtyřka juniorů vybojovala 3. místo. Každý jeho úspěch je pro něj velkou motivací se stále zlepšovat a tím si plnit své sny.

Jara Adamec

Závod Babett

Píše se rok 2022 a čtvrtý ročník jedinečného 12ti hodinového závodu Babett na Pánově se jel 3. září.

Rád bych vysvětlil, co je cílem těchto závodů.

Cílem je připravit co možná nejspolehlivější Babettu a ujet na ní v týmu 2-7 jezdců, kteří se budou střídát dle svého uvážení, za 12 hodin co možná nejvíce kilometrů (kol) s minimem, nebo nejlépe žádnými poruchami.

Dobrý tým v kategorii originál nakrouží za 12 hodin kolem 350 km a ti nejlepší v kategorii speciál najedou kolem 400-500 km při průměrné rychlosti nad 60 km/h. Během závodu vyjedete několik nádrží benzínu, budete mít zamaštěné ruce od oleje a hlavně super pocit z toho, že jste se zúčastnili něčeho, o čem jiní pouze sní a nikdy na to nebudou mít stroje nebo finanční prostředky. Tento typ závodu je srovnatelný se závody 500 mil Indianapolis nebo s 24h Le Mans jen s tím rozdílem, že se jede na mopedech.

Závod provázela přátelská atmosféra a skvělé výkony. Jezdci si užili velmi technickou trať, byť se špatným povrchem. Předchozí dva závody, které se jely na Steel Ringu v Třinci a na Slovakia Ringu v Orechovce Potoni, nasadily svojí kvalitou latku velmi vysoko. Tady jsme se naopak vrátili na pomyslný počátek našeho podniku, do doby, kdy jsme začínali.

Byl to napínavý souboj až do poslední chvíle, neboť mezi prvním a třetím týmem byl za 12h rozdíl necelé 2 km!!!!

Posledních 30 let se nic podobného na Babettách nejele.

A na závěr výsledková listina. **V ka-**

tegorii „Speciál“ jsme ovládli 1. místo MM Race Team, v jehož tříčlenné posádce mně bylo ctí jezdit spolu s Markem Ždanským a Markem Marinčem pod naším vítězným šťastným číslem 51. (viz foto)

Matěj Staněk

Druhá polovina sezony

Vážení příznivci rohateckého tenisu, léto opět velmi rychle uteklo a tenisová sezona se tak dostala do své druhé poloviny. První akcí, kterou jsme v druhé půlce sezony uspořádali, byl Po hodový turnaj ve čtyřhrách. Opět se přihlásilo 12 kvalitních hráčů, kteří mezi sebou po celý den sváděli vyrovnané a pohledné souboje.

Nejlépe si vedla a zaslouženě si odnesla pohár za první místo dvojice Olda Glöckl a Milan Drábek, která v pohledném finále přehrálala poměrem 6:3 dvojici Jirka Hostýnek a Andrej Borúfka. V boji o třetí místo uspěla dvojice Tomáš Zlámálík a Ruda Šmatlák a odnesla si tak z turnaje bronzový pohár.

Další z akcí pořádaných na našich kurtech, byl Turnaj o pohár starosty obce Rohatec. I do tohoto turnaje se přihlásilo celkem 12 hráčů. Tentokrát se však hrály dvouhry ve dvou kategoriích. Byla to kategorie Open pro hráče mladší 45 let a kategorie Veterán pro hráče starší. V kategorii Open si po celý den nejlépe vedl a pohár za první místo získal Jirka Hostýnek. Na

druhém místě skončil Olda Glöckl a třetí byl tentokrát Milan Drábek.

Kategorii Veterán bez jediné prohry ovládl Laďa Rezek a získal pohár nejceněnější. Druhé místo obsadil Ruda Šmatlák

a třetí byl Pavel Matěj. Poslední akcí pořádanou v tomto roce bude Vánoční turnaj, který se uskuteční v nově zrekonstruované hale v Hodoníně.

Milan Drábek

Pozvánky

*Zabrádkáři Rohatec
Vás zvou na akci*

26.11.2022

KD Rohatec / 14.00–18.00 h

Na co se můžete těšit?

Výstava vánočních dekorací

Prodejní stánky

Tvořivé dílny pro děti

Vánoční dobroty

Vstupné pro dospělé 30 Kč.

Srdčně Vás zvou zabrádkáři.

KATEŘINSKÁ ZÁBAVA

OBEC ROHATEC A ROHATECKÁ
CHASA VÁS SRDEČNĚ ZVOU
NA KATEŘINSKOU ZÁBAVU.

KITANCI A POSLECHU HRAJE
DH VRACOVJÁCI

SOBOTA 19.11.2022 OD 20:00
KD ROHATEC
VSTUPNÉ: 100,-

**OBEC ROHATEC
OBECNÍ KNIHOVNA ROHATEC**

OPERACE SFINGA

Případy vedené pod krycím názvem Operace sfinga neměly být nikdy zveřejněny. Většina z nich spolehlivě dokazuje, že obýváme svět, který je daleko tajemnější a podivnější, než jsme ochotni připustit. Arnošt Vašíček představuje knihu napínavých detektivních příběhů, inspirovanou zločiny s puncem nadpřirozena. Zároveň se bude zabývat novými záhadnými archeologickými nálezy a nevysvětlenými objevy.

PhDr. Arnošt VAŠÍČEK
přednáší
spisovatel, scénárista,
záhadolog

**Pátek 4. 11. 2022
17:30 hodin**

Obecní knihovna Rohatec
vstupné dobrovolné

MIKOLA ZBYTOVSKÁ

BARBORA SEIDLOVÁ

DANIELA ZBYTOVSKÁ

ZÁPISKY Z CEST

Námět a scénář: Daniela Zbytovská
Režie: MALÉHRÝ
Ilustrace a animace: Dita Stuchlíková

ČTVRTEK 27. ŘÍJNA 2022

18.00 HODIN

KULTURNÍ DŮM ROHATEC

VSTUPNÉ NA MÍSTĚ 100,- Kč

www.divadlobolkapolivky.cz
www.divadlomalehry.cz

Obec Rohatec

Obecní knihovna Rohatec

ÍRÁN

DVĚ TVÁŘE PERSIE

beseda s cestovatelem

MICHALEM ŠTĚPÁNKEM

www.stepnacestach.cz

„Írán je kontroverzní země s přísným islámským režimem a nemá ve světě nálepku destinace, do které by se lidé zrovna hrnuli. A upřímně? Je to škoda... Zažil jsem ruch hlavní metropole, pokusil se vyškrábat na nejvyšší kopec v zemi, podíval se k moři, přespál v poušti, poznával města a jejich památky, navštěvoval čajovny, ochutnával, pokřádal spousty zvědavých lidí, ale hlavně vnímal a nasával atmosféru Blízkého východu. A co jsem za tu dobu zjistil? Že tahle země je tak trochu jiná než nám ji předkládá okolní svět. A víte co? Však si o ni přijďte něco poslechnout a udělejte si svůj vlastní obrázek...“

středa 23. 11. 2022 / 18.00 hodin

Obecní knihovna Rohatec

vstup zdarma

Přednáška se řídí aktuálním opatřením Ministerstva zdravotnictví.

MÍŠA RŮŽIČKOVÁ

VÁNOČNÍ SHOW

SOBOTA 10. PROSINCE 2022

15.00 HODIN

KULTURNÍ DŮM ROHATEC

Vstupné – děti do 10 let zdarma,

ostatní návštěvníci 200 Kč.

Předprodej bude od 2. 11. 2022,

pokladna OÚ Rohatec (pondělí a středa).

Obec Rohatec a Varmužova CM
si Vás dovoluji pozvat na

Vánoční koncert

*Který se uskuteční v neděli 11. prosince 2022
v 15.00 hod v chrámu Páně
sv. Bartoloměje v Rohatci*

TÉMA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA - KŘESŤANSKÉ PAMÁTKY A KŘESŤANSTVÍ V ROHATCI

Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

Šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durdák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vlášilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1400 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy k poslednímu dni lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

www.rohatec.cz

